

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

เมธาวี สุขปาน

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรเศรษฐศาสตรมหาบัณฑิต

สาขาวิชาเศรษฐศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ.2556

**Factors affecting the decision to study for high vocational certificate:
A Case Study of Thonburi Commercial Collage.**

Methawee Sukpan

A Thesis Submitted in Partial Fulfillment of Requirements

For the Degree of Master of Economics

Department of Economics

Faculty of Economics, Dhurakij Pundit University

2013

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้อย่างสมบูรณ์ โดยได้รับความอนุเคราะห์อย่างยิ่งจาก ดร.สมชาย หาญหิรัญ อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ที่ได้กรุณาให้แนวคิดและองค์ความรู้ รวมทั้งช่วยตรวจสอบการทำวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ทุกขั้นตอน ตลอดจนเอาใจใส่และให้กำลังใจเสมอมา ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณและจารึกพระคุณนี้ไว้ในความทรงจำอย่างมิรู้ลืมเถิดว่า ความสำเร็จในครั้งนี้เกิดขึ้น ได้ด้วยความกรุณาจากท่านอาจารย์ นอกจากนี้ขอกราบขอบพระคุณ คณะกรรมการท่านอื่นๆ อันประกอบด้วย ดร.ชัยวัฒน์ คนจริง ประธานกรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ดร.บรรเทิง มาแสง และดร. ดร.เขาวลัทธิ ราชแพทยาคม กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ ที่กรุณาให้คำแนะนำที่มีประโยชน์อันเป็นแนวทางในการปรับปรุงแก้ไข ทำให้งานวิจัยครั้งนี้มีคุณค่าและสมบูรณ์มากยิ่งขึ้น

ขอขอบพระคุณ ดร.จรณ์ศักดิ์ กัลยวัฒน์ และหลวงพี่คมสัน เจริญวงศ์ ที่ได้สละเวลา มาแนะนำและให้ความรู้ในการทำวิจัยเพิ่มเติม รวมถึงผู้มีพระคุณท่านอื่นๆ ที่ได้กล่าวนามผู้วิจัย รู้สึกซาบซึ้งในความช่วยเหลือ และขอขอบพระคุณอย่างสูงจากใจจริง

ในส่วนของวิทยาลัยพัฒนการชนบุรี ผู้วิจัยขอขอบพระคุณผู้บริหารและเจ้าหน้าที่ที่กรุณาให้ความเอื้อเฟื้อเพื่อเข้าศึกษาวิจัยตลอดจนหัวหน้างานและพี่น้องๆ ในวิทยาลัยฯ ที่เข้าใจและให้ความร่วมมือเป็นอย่างดีในการให้ข้อมูล ผู้วิจัยขอขอบพระคุณเป็นอย่างสูง

สุดท้ายนี้ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณครูบาอาจารย์ ที่เคยประสาทวิชาความรู้ ตลอดถึงครอบครัว พ่อ แม่ พี่ น้องญาติๆ เพื่อน กัลยาณมิตรทั้งหลายที่คอยสนับสนุนช่วยเหลือและให้กำลังใจตลอดมา คุณค่าและประโยชน์ใดๆ ที่อาจมีจากวิทยานิพนธ์ฉบับนี้ ผู้วิจัยขอมอบเป็นเครื่องบูชาพระคุณของครูบาอาจารย์ บิฑามารดาที่ให้นกำเนิดเลี้ยงดูให้การศึกษา กัลยาณมิตรและผู้มีพระคุณทุกท่านที่อยู่เบื้องหลังแห่งความสำเร็จในครั้งนี้

เมธาวิ สุขปาน

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย.....	ฅ
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ.....	จ
กิตติกรรมประกาศ.....	ซ
สารบัญตาราง.....	ญ
สารบัญภาพ.....	ฎ
บทที่	
1. บทนำ.....	1
1.1 ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา.....	1
1.2 วัตถุประสงค์การวิจัย.....	4
1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ.....	4
1.4 ขอบเขตการวิจัย.....	4
1.5 แนวคิดในการศึกษา.....	5
1.6 นิยามศัพท์เกี่ยวข้อง.....	6
2. แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง.....	8
2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา.....	23
2.3 ระเบียบวิธีวิจัย.....	27
3. ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับอาชีวศึกษา.....	34
3.1 ภาพรวมของอาชีวศึกษา.....	34
3.2 การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษารัฐบาล.....	38
3.3 ข้อมูลทั่วไปภายในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	42

สารบัญ (ต่อ)

บทที่	หน้า
4. ผลการศึกษา	
4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	52
4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	56
4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยนำปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลมาทดสอบแบบจำลองโลจิท (Logit Model)	61
5. สรุปผลการศึกษา	
5.1 สรุปผลการศึกษา.....	68
5.2 อภิปรายผล.....	69
5.3 ข้อเสนอแนะ.....	72
5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป.....	74
บรรณานุกรม.....	75
ภาคผนวก.....	80
ประวัติผู้เขียน.....	90

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
2.1 แสดงผลสรุปของงานวิจัยและผลงานที่เกี่ยวข้อง.....	14
2.2 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาของนักเรียน หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553.....	29
3.1 จำนวนผู้เรียนและสัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญ และสายอาชีพ ปีการศึกษา 2548-2553.....	35
3.2 แสดงจำนวนผู้เรียนและสัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ)ของรัฐบาลและเอกชนระหว่างปีการศึกษา 2548-2553	38
3.3 จำนวนบุคลากรภายในสถานศึกษา.....	39
3.4 ข้อมูลจำนวนนักเรียน นักศึกษาที่กำลังศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	40
3.5 จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยจบการศึกษาระดับปวช.จากเดิม และจบจากที่อื่น	41
3.6 ข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ย้อนหลัง 5 ปี ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีระหว่างปีการศึกษา 2549 - 2553...	42
4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง.....	46
4.2 ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจและต้นทุน.....	52
4.3 ปัจจัยทางด้านความพอใจจากระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย 3 อันดับ.....	56
4.4 ปัจจัยทางด้านความพอใจจากระดับความคิดเห็นน้อยไปหามาก 3 อันดับ.....	57
4.5 ปัจจัยทางด้านต้นทุนจากระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย ดังตารางต่อไปนี้..	58
4.6 สรุปอันดับระดับความคิดเห็นของปัจจัยรายชื่อทางด้านอิทธิพลการชักจูง จากบุคคลอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
4.7	
อันดับคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยทางด้านความพอใจและทางด้านต้นทุนเป็น รายชื่อใหญ่ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับหลักสูตร ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี.....	60
4.8	ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการ Binary Logistic.....
4.9	สรุปผลการศึกษาจากการทดสอบสมมติฐานโดยโลจิทโมเดล (Logit Model)
4.10	การทดสอบความเหมาะสมของปัจจัยที่ใช้ในโมเดล (Omnibus Test of Model Coefficients).....
4.11	การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model Summary).....
4.12	ความถูกต้องของสมการในการทำนาย.....

สารบัญภาพ

ภาพที่

หน้า

1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยสำหรับการศึกษา.....	7
2.1 คุณภาพในการเลือกบริ โภค.....	24
2.2 แสดงเส้นความพอใจและเส้นงบประมาณ (เลือกศึกษาต่อ).....	25
2.3 แสดงเส้นความพอใจและเส้นงบประมาณ (เลือกไม่ศึกษาต่อ).....	26
2.4 แสดงขั้นตอนในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนกรณีศึกษา วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ในปีการศึกษา 2553.....	33
3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่1 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2549-2553.....	43
3.2 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เข้าศึกษาต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีที่จบจากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และที่อื่น ปีการศึกษา 2549-2553.....	43

หัวข้อวิทยานิพนธ์	ปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับ ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัย วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี
ชื่อผู้เขียน	เมธาวี สุขปาน
อาจารย์ที่ปรึกษา	ผศ.ดร.สมชาย หาญหิรัญ
สาขาวิชา	เศรษฐศาสตร์ธุรกิจ
ปีการศึกษา	2555

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี รวมทั้งศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) โดยตัวอย่างเก็บจากนักเรียนที่ศึกษาในปีสุดท้ายของระดับการศึกษาระดับวิชาชีพ (ปวช.) ของวิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรีจำนวน 400 คน

วิธีการวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล สามารถเก็บข้อมูลที่มีคุณภาพสมบูรณ์ได้จากนักเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี แบบสอบถามที่ใช้วิเคราะห์มีจำนวน 400 ชุด โดยใช้ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน รวมทั้งการทดสอบสมมติฐานด้วยแบบจำลองโลจิท

ผลการทดสอบแบบจำลองโลจิทพบว่า คะแนนของความสำคัญทางด้านความพอใจกับต้นทุนมีความสัมพันธ์เชิงบวกกับโอกาสในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี เมื่อพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยทั้งสองด้านพบว่า นักเรียนให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อทางด้านความพอใจเฉลี่ย ได้แก่ ความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด รองลงมา ชื่อเสียงของสถานศึกษาที่เป็นที่รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล รวมทั้งการชักชวนจากเพื่อน ตามลำดับ และเมื่อจำแนกปัจจัยทางด้านต้นทุนได้แก่ สะดวกในการเดินทางมากที่สุดและเสียค่าเล่าเรียนถูก ตามลำดับ ส่วนปัจจัยรายชื่อที่นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด 3 อันดับในการเลือกศึกษาต่อที่นี้ ได้แก่ อันดับแรก ทางด้านห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอน รองลงมา ข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ

ดังนั้นผู้บริหารควรนำมาพิจารณาปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพเพื่อให้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมีความพอใจและมีความสุขในการศึกษาต่อที่นี้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการช้จูงญาติพี่น้องบุคคลทั่วไปให้เลือกศึกษาต่อที่นี้และให้เป็นที่ต้องการของนักเรียนและนักศึกษามากยิ่งขึ้น

DPU

Thesis Title	Factors affecting the decision to study for high vocational certificate: The Case Study of Thonburi Commercial Collage.
Author	Methawee Sukpan
Thesis Advisor	Assistant Professor Dr. Somchai Harnhirun
Department	Economics
Academic Year	2012

ABSTRACTS

This study aims to investigate the factors and its importance on students' decision to enroll in high vocational certificate at Thonburi Commercial College. The 400 studied samples is chosen from students who are studying in the third year of vocational certificate level at Thonburi Commercial College. This study is a survey research by employing questionnaire as a tool to collect data. The statistical major tools employed in this study are percentage, mean, standard deviation, and hypothesis testing of logit model.

The result of the logit model reveals that the score in cost of contentment has positively affected towards the further education opportunity in high vocational certificate at Thonburi Commercial College. After considering, the importance of both factors, it is found that the sample group predominantly gives precedence on contentment in interest and personal's specialty. The secondary factor is the college reputation that has been established for numerous years. Being public college is the third factor and finally the persuasion from friends is also the factor respectively. The classification of the factor of costs reveals that expediently transportation and affordable tuition fees are affected factors in order. There are three less important factors that affect the enrollment in this college, which comprise of: classrooms and equipments, information and news advertised via various media such as radio, television, printed paper, banner, website and etc, and lastly regulations and strict uniform policies in sequence.

Thus, in order to improve probability for students to further their study in high vocational certification program in Thonburi Commercial College, the School should improve and rectify the qualities of their education system, since these factors seem to generate most satisfactory to choose to continue their study in the same school. Moreover, it can be

advantageous to provide the opportunity to persuade other people and their relatives to enroll in this college and therefore, students will be enthusiastic to join this college.

DRU

บทที่ 1

บทนำ

1.1 ความสำคัญของปัญหา

ในสภาวะปัจจุบันสภาพเศรษฐกิจของประเทศไทยกำลังขยายตัวอย่างสูง โดยมีการผลิตสินค้าและบริการเข้าสู่ตลาดโลกอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้มีความต้องการกำลังแรงงานคนเข้าสู่ระบบการผลิตสูงตามไปด้วย ความพยายามที่จะมีการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ก็คือการศึกษา ซึ่งเป็นกลไกที่ยั่งยืนในการพัฒนาสิ่งต่างๆ การศึกษาเป็นเครื่องมือที่สำคัญในการสร้างคนและมีความสำคัญมากในรูปของการเพิ่มความรู้ ความสามารถ และทักษะต่างๆ เพื่อเป็นพื้นฐานในการดำรงชีวิต รวมทั้งการศึกษาที่ต่อเนื่องสำหรับให้บุคคลสามารถเรียนรู้ในระดับที่สูงขึ้นสามารถนำความรู้มาเป็นพื้นฐานในการประกอบอาชีพ สร้างรายได้สู่ตนเอง ครอบครัวและประเทศชาติ การขาดแคลนแรงงานที่มีความรู้ความเข้าใจเฉพาะด้าน โดยเฉพาะทางด้านอาชีวศึกษา เนื่องจากความสนใจของผู้เรียนในสายอาชีวศึกษามีน้อยกว่าความต้องการของตลาด แต่มีสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาจำนวนมากที่เปิดทำการสอน ทำให้มีการแข่งขันระหว่างสถาบันทางการศึกษาประเภทอาชีวศึกษา มากขึ้นที่ภาครัฐและเอกชน ส่งผลให้เกิดช่องว่างระหว่างอุปสงค์และอุปทาน ซึ่งเป็นอุปสรรคต่อการขับเคลื่อนเพื่อการบรรลุเป้าหมายนโยบายยุทธศาสตร์การส่งเสริมการจัดการศึกษาขั้นพื้นฐานประเภทอาชีวศึกษา เมื่อจบการศึกษาขั้นพื้นฐานก็จะต้องมีการตัดสินใจเลือกต่อว่าจะมีการศึกษาต่อในแบบใดและที่ใด อันเป็นเหตุผลในการศึกษาการตัดสินใจของนักเรียน หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรว่ามีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่ออย่างไร ในปัจจุบันมีสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชนที่ได้จัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ และประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงเป็นจำนวนมากเห็นได้จากข้อมูลสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา จากสถานศึกษาทางด้านอาชีวศึกษาทั่วประเทศจำนวน 421 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556) ประกอบไปด้วยสถานศึกษาอาชีวศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นจำนวนมากและวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สังกัดสำนักคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.)

กระทรวงศึกษาธิการ ซึ่งถือเป็นหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวะที่มีชื่อเสียงในกรุงเทพมหานคร วิทยาลัย
พณิชยการธนบุรีเป็นที่ยอมรับแก่ผู้ประกอบการและสาธารณชนทั่วไป จึงมีภารกิจหลักในการจัด
การศึกษาตามหลักสูตรประเภทวิชาพาณิชยกรรมและบริหารธุรกิจอย่างต่อเนื่องระยะเวลาถึง 56
ปีและเป็นสถานศึกษาที่มีคุณภาพผ่านเกณฑ์การประเมินคุณภาพภายในจากสำนักงานการ
อาชีวศึกษา (สอศ.) และผ่านเกณฑ์ประเมินภายนอกจากสำนักงานรับรองและประเมินคุณภาพ
การศึกษา(องค์การมหาชน) (สมศ.)จึงเป็นที่ยอมรับของของสถานประกอบการ หรือตลาดแรงงาน
ทั้งในด้านความรู้ ความสามารถ คุณลักษณะอันพึงประสงค์และผลสัมฤทธิ์ของนักเรียน นักศึกษา
เป็นสถานศึกษาที่ดีได้รับความนิยมนำหนึ่ง ดังวิสัยทัศน์ที่ว่า “เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ที่มุ่งเน้น
ให้ผู้เรียนมีความรู้คู่คุณธรรม ก้าวทันเทคโนโลยี สู่อุตสาหกรรม” ทำให้ได้รับความสนใจจากผู้ปกครอง
นักเรียน นักศึกษา และสาธารณชนทั่วไปในแต่ละปีการศึกษา ปัจจุบันวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีได้
จัดการเรียนการสอน 2 ระดับ คือ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) หลักสูตร 3 ปี ประเภทวิชา
พาณิชยกรรม สาขาพาณิชยกรรมและระบบทวิภาคี(งานธุรกิจค้าปลีก) และระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หลักสูตร 2 ปี ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ สาขาวิชาการบัญชี, วิชาการตลาด,
วิชาการเลขานุการ, วิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ และระบบทวิภาคี (งานธุรกิจค้าปลีก) โดยมีการจัดการ
เรียนการสอนเริ่มเวลา 7.30-18.00น. เรียนทุกวัน วันจันทร์-วันศุกร์ ยกเว้นวันหยุดราชการและ
สาขาวิชาระบบทวิภาคี เข้ามาเรียนสถานศึกษา 2 วันทำงานสถานประกอบการ 4 วัน การจัดการ
ศึกษาของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีนั้นจึงต้องทำให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามพันธกิจ คือ ผลิต
นักเรียน นักศึกษาให้มีคุณภาพและสมรรถนะวิชาชีพในระดับสากลบริการวิชาชีพสู่ชุมชน สังคม
ด้วยกลไกการอาชีวศึกษา,สร้างและพัฒนานวัตกรรม สิ่งประดิษฐ์ งานวิจัย เพื่อพัฒนาการเรียนการ
สอน ชุมชน สังคมและประเทศชาติ และเพิ่มศักยภาพการบริหารจัดการสู่การจัดการอาชีวศึกษา
แนวใหม่ ภายใต้หลักเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งเป็นองค์ประกอบที่มีคุณภาพและได้มาตรฐานสอดคล้อง
กับเป้าหมายที่ต้องการ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจึงต้องกำหนดยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ไว้ในการ
ผลักดันให้วิสัยทัศน์ พันธกิจ บรรลุเป้าหมาย และติดตามการเลือกศึกษาต่อของนักเรียนที่จบระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โดยเฉพาะผู้ที่มีความต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ที่สถานศึกษาเดิม ทั้งยังต้องมีการประเมินความสามารถในการแข่งขันของตนเอง
ด้วยว่ามีปัจจัยใดบ้างที่สถาบันควรปรับปรุงและพัฒนาให้สอดคล้องกับสิ่งที่นักศึกษาวิชาชีพใช้เป็น

ประเด็นสำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อการศึกษาวิชาชีพชั้นสูง สิ่งเหล่านี้วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ตระหนักดีว่าเป็นจุดเปลี่ยนสำคัญอย่างยิ่งสำหรับนักเรียนและครอบครัว เพราะมีทางเลือกหลากหลายที่ใช้ในการตัดสินใจจึงต้องพิจารณาอย่างรอบคอบที่สุด ประกอบกับผลการตรวจสอบข้อมูลการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2553 พบว่ามีจำนวนศึกษาที่ศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงโดยมาจากวิทยาลัยฯ เดิม มีจำนวนลดลง จากปีการศึกษา 2552 และยังมีแนวโน้มจะลดลงเรื่อยๆ ในปีการศึกษา 2554 และในปีต่อไป โดยศึกษาข้อมูลย้อนหลัง 5 ปี จึงเป็นเรื่องที่น่าสนใจในการศึกษาถึงสาเหตุของปัญหาการเลือกตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีลดลง ความพยายามที่จะทำอย่างไรจะให้นักเรียนและนักศึกษาศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพิ่มขึ้นในปีต่อไปและทิศทางของการศึกษาต่อที่วิทยาลัยฯ ให้สม่าเสมอ อันเป็นการแก้ปัญหายอดจำนวนของนักศึกษาที่มีจำนวนในการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่ลดลงให้เพิ่มขึ้น อีกทั้งเพิ่มจุดแข็งและโอกาสเพื่อเอื้อต่อการพัฒนาทางด้านต่างๆของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ดังนั้น หากผู้บริหารวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สามารถทราบถึงปัจจัยสำคัญที่มีผลต่อการตัดสินใจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ที่ทำให้เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ก็จะสามารถกำหนดยุทธศาสตร์ในการวางแผนจัดการศึกษาและวางแผนทางในการกำหนดนโยบายชี้ทิศทางให้เหมาะสม เพื่อพัฒนาความสามารถในการแข่งขันของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียนและนักศึกษาได้อย่างเหมาะสม ตลอดจนเป็นข้อมูลสำหรับผู้บริหารการศึกษาในสถาบันทางด้านวิชาชีพอื่นๆ ใช้ในการพัฒนากระบวนการศึกษาและสถาบันศึกษาของตนให้สามารถตอบสนองความต้องการนักศึกษาและพัฒนาวิชาการของตนเองให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้นเพราะคุณภาพของโรงเรียนถือเป็นปัจจัยที่สำคัญต่อการเลือกสถานศึกษาของเด็กและผู้ปกครอง ถ้าผู้ปกครองให้ความนิยมเชื่อมั่นในคุณภาพมาตรฐาน ก็จะส่งบุตรหลานเข้าศึกษาเพิ่มมากขึ้น (ดำรง แส่นสิงห์, 2534)

1.2 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
2. เพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
3. เพื่อสร้างข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการดำเนินการต่างๆ

1.3 ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้ทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
2. ได้ทราบความสำคัญของปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
3. สามารถกำหนดเป็นข้อเสนอแนะช่วยให้ฝ่ายบริหารสามารถนำมาใช้ในการปรับปรุงหรือพัฒนาให้บรรลุวัตถุประสงค์ในการรักษาและเพิ่มจำนวนนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และอาจเป็นแนวทางในการปฏิบัติเช่นเดียวกันต่อสถาบันอื่นๆในระดับเดียวกัน

1.4 ขอบเขตของการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้เป็นการวิเคราะห์ปัจจัยที่มีผลที่มีต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีซึ่งเป็นสถาบันการศึกษาของรัฐบาล และเพื่อเป็นไปตามวัตถุประสงค์ของการศึกษาผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตของการศึกษาไว้ดังนี้

1. ศึกษา นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)ชั้นปีที่ 3 ในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เนื่องจากเป็นระดับชั้นที่กำลังจะตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ
2. ระยะเวลาที่ทำการศึกษา ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยใช้ข้อมูลในปี 2553
3. ศึกษาเฉพาะคะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ยและทางด้านต้นทุนเฉลี่ย ได้แก่ หลักสูตร ความชอบความถนัดและความสนใจ อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ ความก้าวหน้าในการประกอบเดินทางสะดวก และค่าเล่าเรียนถูก ตามลำดับ รวมถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม เท่านั้น

1.5 แนวคิดในการศึกษา

การตัดสินใจเลือกของผู้บริโภค โดยทั่วไปมักจะเลือกบริโภคสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง เพื่อให้ได้รับความพอใจสูงสุดหรืออรรถประโยชน์สูงสุด (utility maximization) ภายใต้งบเงินหรือ รายได้ที่มีอยู่จำกัดและทางเลือกที่มีอยู่อย่างมีเหตุผลด้วยปัจจัยอื่นๆ ที่มีผลต่อการตัดสินใจ สำหรับนักเรียนในระดับ ปวช. นอกจากจะมีทางเลือกสองทางเมื่อจบหลักสูตร คือ การเลือกศึกษาต่อหรือไม่ศึกษาต่อแล้วยังมีการตัดสินใจเลือกต่ออีกว่าจะเลือกศึกษาต่อแบบใด เช่น ต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)หรือปริญญาตรี สถานศึกษาใด โดยนักเรียนแต่ละรายจะทำการคิดพิจารณาว่าทางเลือกใดเป็นทางเลือกที่ดีที่สุดและจะเลือกสถานศึกษาใดนั้นเป็นไปตามทฤษฎีพฤติกรรมผู้บริโภคในเรื่องทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Consumer Behavior Theory: Utility Approach) ภายใต้งบเงินต่างๆ ที่ทุกคนมี โดยเงื่อนไขนั้นๆ อาจจะต่างกันออกไปตามแต่ละบุคคล ไม่ว่าจะเป็นปัจจัยทางด้านความพอใจได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม(ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง) หลักสูตร อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา ความถนัดความชอบและความสนใจ และปัจจัยทางด้านต้นทุนได้แก่ ความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา(ค่าใช้จ่ายในการเดินทาง)และค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร ซึ่งทั้งสองปัจจัยหลักๆนี้มีทั้งทางด้านความพอใจ หรือแนวทางการมองเห็นต้นทุนทางตรงและทางอ้อมที่รวมถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่มาพร้อมกับการตัดสินใจอีกด้วย ซึ่งในงานวิจัยเล่มนี้จะศึกษาปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เมื่อจบหลักสูตรนักเรียนระดับหลักสูตรประกาศนียบัตร (ปวช.) ว่ามีปัจจัยใดบ้างที่มีอิทธิพลมากที่สุดในการตัดสินใจเลือก ตามแนวคิดของความพอใจสูงสุด (Utility Maximization) ถึงแม้ว่านักเรียนจะมีทางเลือกหลายทางเลือกก็ตาม เช่น เมื่อเรียนจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) แล้วย่อมมีการศึกษาต่อระดับที่สูงขึ้นไป แต่ก็มีทางเลือกให้เลือกที่จะศึกษาต่อในหลักสูตรแบบใด เช่น หลักสูตรปริญญาหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)ถ้านักเรียนเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ก็แสดงว่าได้รับอรรถประโยชน์ที่มากกว่าทางเลือกที่นักเรียนไม่ได้เลือก โดยสามารถอธิบายเป็นทฤษฎีเส้นความพอใจเท่ากัน เป็นต้น

1.6 นิยามศัพท์ที่เกี่ยวข้อง

การตัดสินใจ หมายถึง การตกลงใจที่จะเลือกทางใดทางเลือกหนึ่งต่อกรณีต่างๆ ที่บุคคลได้เข้าไปมีส่วนเกี่ยวข้อง ซึ่งการตัดสินใจมีทั้งในกรณีที่เป็นเรื่องทั่วไปและเรื่องที่มีผลต่อความสำเร็จในชีวิตของบุคคลหรือกลุ่มคน

ปัจจัย หมายถึง สิ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) หมายถึง หลักสูตรด้านวิชาชีพที่รับนักเรียนที่จบ ระดับ ปวช. และ มัธยมศึกษาปีที่ 6 หรือเทียบเท่า เน้นการศึกษาควบคู่ไปกับการปฏิบัติจริง เรียนต่อด้านวิชาชีพอีก 2 ปี เมื่อสำเร็จการศึกษาจะได้รับวุฒินุปรียญ

นักเรียน หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

นักศึกษา หมายถึง ผู้ที่ศึกษาอยู่ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

เกรดเฉลี่ยสะสม หมายถึง ผลรวมระดับผลการเรียนของนักเรียนแต่ละวิชารวมกันจนถึงเทอมสุดท้าย

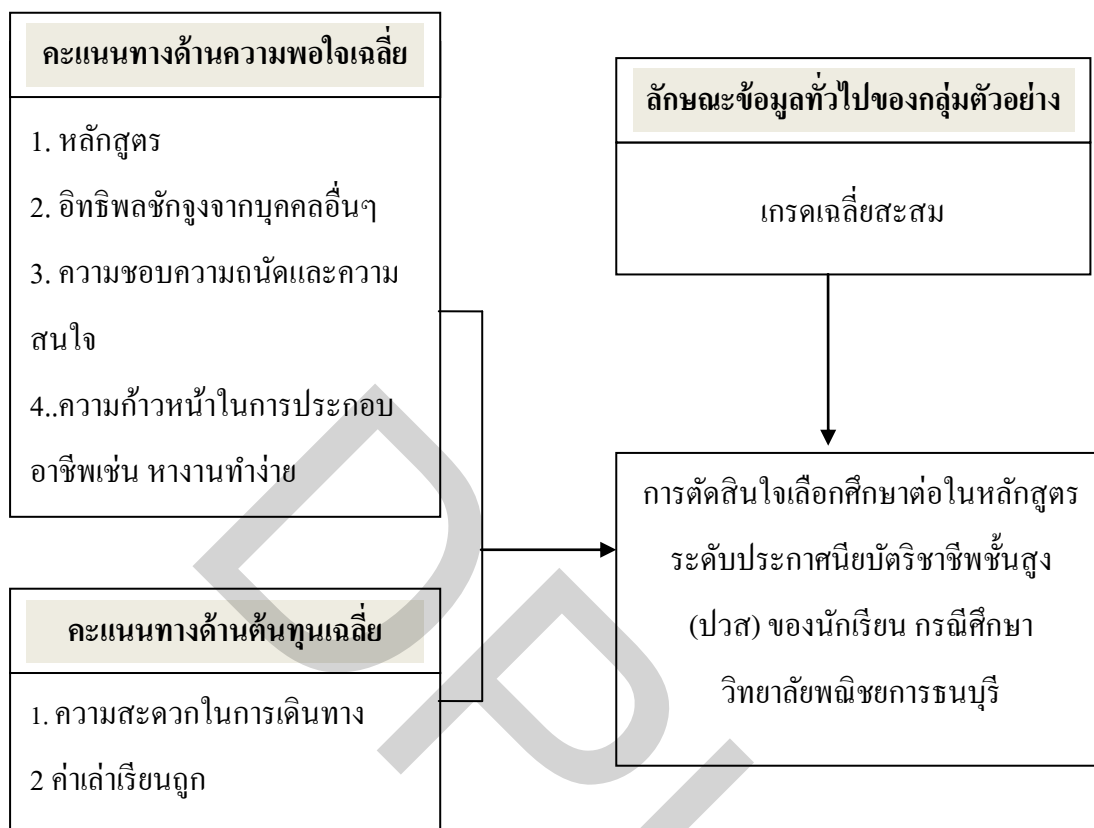
หลักสูตร หมายถึง รายวิชาที่เปิดสอนตามหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทุกสาขา

อาจารย์ผู้สอน หมายถึง ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องในด้านกิจกรรมการเรียนการสอนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

การอาชีวศึกษา หมายถึง กระบวนการศึกษาเพื่อผลิตและพัฒนากำลังคนในด้านวิชาชีพระดับฝีมือ ระดับเทคนิค และระดับเทคโนโลยี

คณะกรรมการการอาชีวศึกษา หมายถึง คณะกรรมการการอาชีวศึกษาตามกฎหมายว่าด้วยระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ

กรอบแนวคิดงานวิจัย

ภาพที่ 1.1 กรอบแนวคิดงานวิจัยสำหรับการศึกษา

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ในบทนี้เป็นการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ซึ่งใช้แนวคิดและทฤษฎีทางเศรษฐศาสตร์ รวมถึงผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องมาเป็นแนวทางในการศึกษาครั้งนี้

2.1 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

อัมพวา แก้วจงประสิทธิ์ (2550) ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัชวาทย์แบ่งปัจจัยออกเป็น 5 ด้าน ได้แก่ ด้านเหตุผลส่วนตัว ด้านการสนับสนุนของผู้อื่น ด้านคุณลักษณะของสถาบัน และด้านการประกอบอาชีพ กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในงานวิจัยคือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 242 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสาขาทั้งหมด 10 สาขา ระดับความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม เท่ากับ 0.91 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)

จากการศึกษาพบว่า แรงจูงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะ ตามลำดับ ส่วนแรงจูงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง การหาความสัมพันธ์ปัจจัยแรงจูงใจในการศึกษาต่ออย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนสาขา อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

กัญญกณู เกื้อนเหมือน (2549) ศึกษาและเปรียบเทียบปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม จำแนกตามเพศของนักศึกษา อาชีพและรายได้ ของผู้ปกครอง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักศึกษา ชั้นปีที่ 1 รวม 10 คณะวิชา จำนวน 370 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นสอบถามแบบมาตราส่วนการประมาณค่าที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ 2 กลุ่มย่อย ใช้

t - statistic, F - statistic การคำนวณค่าสถิติต่างๆใช้โปรแกรม SPSSและการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA) วิธีการศึกษาใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจผลการศึกษาปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในภาพรวม นักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม มีความคิดเห็นต่อปัจจัยทั้ง 7 ด้าน คือ ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัย สถานที่ตั้ง ความคาดหวังของนักศึกษา การจัดการเรียนการสอน ความตั้งใจส่วนตัว ความคาดหวังด้านอาชีพ และสิ่งอำนวยความสะดวก อยู่ในระดับมากทุกขณะ โดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับแรก คือ ปัจจัยด้าน สถานที่ตั้ง ชื่อเสียงของมหาวิทยาลัยและสิ่งอำนวยความสะดวกส่วนตัว

จากการศึกษาพบว่า การเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม มีค่าคะแนนสูงสุด 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ชื่อเสียงมหาวิทยาลัย และสิ่งอำนวยความสะดวก เมื่อจำแนกตามอาชีพและรายได้ของผู้ปกครองพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครอง ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 2 องค์ประกอบ คือ ด้านสถานที่ตั้งและด้านการจัดการเรียนการสอน ด้านอื่นๆ ไม่มีนัยสำคัญ

ละเอียด ศรีหาเหง่า (2549) ศึกษาวิเคราะห์หาพฤติกรรมและปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ แบ่งเป็น 2 ปัจจัย คือ ปัจจัยภายในและปัจจัยภายนอก เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลจากการเก็บแบบสอบถามจากกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ชั้นปีที่ 1 ของโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาเอกชนจำนวน 8 โรงเรียน ในเขตอำเภอเมือง จำนวน 348 ราย การวิเคราะห์ข้อมูลใช้สถิติเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานและการอนุมานทางสถิติ ได้แก่ ไคสแควร์

จากการศึกษาพบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงมีอายุเฉลี่ย 19 ปี วุฒิการศึกษาเดิมคือ ระดับปวช. (ประเภทวิชาชีพกรรม) ภูมิลำเนาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่นอกอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่ของนักศึกษามาจากบิดามารดา และเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และจากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียน

อาชีวศึกษาเอกชนเกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุด และเหตุผลในการเลือกศึกษาในโรงเรียนที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพราะนักศึกษสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้

นายปรีวิชญ์ ไชยประเสริฐ (2549) ศึกษาปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดและเปรียบเทียบปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงรายระหว่าง นักเรียนชายและนักเรียนหญิง โดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้น ปวช.1 ถึงระดับชั้น ปวช.3 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ในสังกัดอาชีวศึกษา จังหวัดเชียงรายทั้ง 7 สถานศึกษาจำนวน 379 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม แบบมาตรวัดประเมินค่า และแบบคำถามปลายเปิดแบบหลายตัวเลือก แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ $t - test$

ผลการศึกษาพบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย ด้านที่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา (ค่าใช้จ่ายในการศึกษา) นอกนั้น ได้แก่ ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (หลักสูตร ครู บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ ในสถานศึกษา) ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย (ทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา และ ช่องทางการเดินทางมาเรียนของนักศึกษา) และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (โฆษณา ประชาสัมพันธ์) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

สรวิศ เชาวพัฒนานนท์ (2545) ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร แบ่งปัจจัยที่ศึกษาออกเป็น 7 ด้าน ได้แก่ ด้านลักษณะของโรงเรียน ด้านค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นๆ ด้านการส่งเสริมการตลาด ด้านสภาพแวดล้อมของโรงเรียน ด้านระบบการเรียนและสื่อการสอนโดยศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เป็นนักเรียนที่กำลังศึกษาระดับปวช.ปีที่ 1 จำนวน 250 คน สุ่มตัวอย่างแบบมีระบบ เก็บข้อมูลจากแบบสอบถามโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติพรรณนา เช่นการแจกแจงความถี่ ร้อยละ และการวิเคราะห์เชิงปริมาณ ส่วนสถิติเชิงอนุมานใช้

Chi-Square Test

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยทางการส่งเสริมการตลาด ปัจจัยทางด้านค่าธรรมเนียมการเรียนและค่าธรรมเนียมอื่นๆ และปัจจัยด้านระบบการเรียนและสื่อการสอน โดยที่นักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับ คือ การออกแนะแนวโดยอาจารย์จากโรงเรียน มี

กองทุนกู้ยืมเพื่อการศึกษาแก่นักเรียน และมีประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับนักเรียน นอกจากนี้เพศของนักเรียน รายได้ของผู้ปกครองและรายได้ของนักเรียนที่ได้รับมีต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนในบางปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

อารมณั เพชรชื่น (2545) ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเพื่อให้ทราบถึงภูมิหลังของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนที่มีความต้องการศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น อีกทั้งความสำคัญของตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน และความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของสถานศึกษาที่ต้องการศึกษาต่อ กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของ นักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประชากรที่ศึกษาเป็นนักเรียน ที่กำลังศึกษาหลักสูตรพาณิชยการและบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนเอกชน 8 โรงเรียน ในเขตจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา รวม 4,866 คน กลุ่มตัวอย่างได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ (Stratified Random Sampling) ได้กลุ่มตัวอย่าง 408 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูล เป็นแบบสอบถาม และที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลคือ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ความเบี่ยงเบนมาตรฐาน t-test และสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation coefficient : r)

จากการศึกษาพบว่านักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ปีที่ 3 ส่วนมากเป็นเพศหญิง อายุเฉลี่ยอยู่ระหว่าง 18-19 ปี มีผลการเรียนเฉลี่ยส่วนมากอยู่ในระดับปานกลาง(เกรดเฉลี่ย 2.00-2.50) รายได้ของครอบครัวส่วนมากค่อนข้างต่ำ (ต่ำกว่า 10,000 บาท ต่อเดือน) บิดามารดาส่วนมากประกอบอาชีพเป็นลูกจ้าง หลังจากจบการศึกษาระดับ ปวช. แล้ว ส่วนมากต้องการศึกษาต่อ(56.2%) และไม่ต้องการศึกษาต่อ (43.8%) ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและไม่ต้องการศึกษาต่อ มีความต้องการสอดคล้องกันคือ ต้องการพัฒนาตนเอง ต้องการพัฒนาทางอาชีพ ต้องการตอบสนองความต้องการของผู้เกี่ยวข้อง และต้องการพัฒนาสถานภาพทางสังคม ตามลำดับ ปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมี 2 ด้านคือปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการโรงเรียนนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ ให้ความสำคัญหลักสูตรที่เปิดสอน เป็นหลักสูตรที่ทันสมัย มาเป็นอันดับหนึ่งอันดับสองคือ ที่ตั้งของโรงเรียน อันดับสามคือ ภาพพจน์ของโรงเรียน ขนาดของโรงเรียน นักเรียนให้ความสำคัญน้อยที่สุด สำหรับปัจจัยด้านการบริหารจัดการอันดับหนึ่งคือ ความรู้ความสามารถ และการปฏิบัติตนของครู อันดับสองคือ ระบบการจัดการภายในโรงเรียน อันดับสามคือ สภาพแวดล้อมในการเรียน ระบบการแนะแนวและจัดหา งาน ค่าเล่าเรียน ได้แก่ ค่าใช้จ่าย ซึ่งไม่ค่อยเป็นปัญหา ถ้าหากโรงเรียนมีชื่อเสียงเป็นที่ยอมรับ แต่ถ้าหากค่าเล่าเรียนถูกกว่าสถาบันอื่น ๆ ก็จะเป็นการดี ส่วนนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน

กลุ่มที่ไม่ต้องการศึกษาต่อ ให้ความสำคัญเกี่ยวกับปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการโรงเรียน แตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อ ในตัวแปรหลักสูตรที่เปิดสอนที่ตั้งของโรงเรียน ภาพพจน์ของโรงเรียน ระบบการแนะแนว และจัดหางาน ค่าเล่าเรียนสภาพแวดล้อม และการบริหาร อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรนอกเหนือจากที่กล่าว ให้ความสำคัญไม่แตกต่างกัน ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนและปัจจัยด้านการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544) ได้ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักศึกษาจำนวน 559 คน ได้มาจากการคัดเลือกจากนักศึกษาชั้นปีที่ 2 หลักสูตร 2 ปี ในปีการศึกษา 2543 เครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยอาศัยกระบวนการทางสถิติ ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และไคสแควร์ (Chi-square)

จากการศึกษาพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด ที่นักศึกษาตั้งใจจะศึกษาต่อและที่ระดับ .05 ได้แก่ สถานภาพของบิดา-มารดา และระดับการศึกษาของมารดา

เบญจพร บุณนาค (2543) ได้ศึกษาปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ ภาคปกติ ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 458 คน โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) โดยใช้สูตร Cramers V และค่าไคสแควร์ (Chi-square)

จากการศึกษาพบว่าปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ เพศ และอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ ส่วนแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการศึกษาต่อให้สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความรู้ ต้องการรู้เทคโนโลยีใหม่ๆที่ทันสมัย เป็นสาขาวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพอื่นๆได้ เป็นที่คาดหวังว่าจะเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพเพื่อรายได้ที่ดีใน

อนาคต เป็นที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน สามารถศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้านและต่อเนื่องจากระดับปวช.ที่นักเรียนจบมา มีโอกาสได้ทำงานที่ดีกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปวช.สาขาอื่น และผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อ

กัชร ธรรมพิทักษ์ (2541) ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา เพื่อทราบถึงปัจจัยที่เป็นตัวกำหนดการตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษาและเป็นประโยชน์ในการแก้ปัญหาและพัฒนาการศึกษาระดับอาชีวศึกษา โดยการแจกแบบสอบถามกับนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 196 ตัวอย่าง และนักศึกษาอาชีวศึกษา จำนวน 194 ตัวอย่าง จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบ Stratified Random Sampling มีการกำหนดตัวแปรในด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว เฉพาะบุคคล และด้านชุมชน เขียนในรูปความสัมพันธ์และใช้รูปสมการถดถอย (Multiple Regression) โดยวิธี Logit Method

ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยเศรษฐกิจมีอิทธิพลสำคัญในการตัดสินใจได้แก่ ค่าใช้จ่ายในการเรียน มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ และรายได้ครอบครัว มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ด้วยเหตุผลที่ว่าการศึกษาเป็นการลงทุนที่ต้องมีค่าใช้จ่ายในการศึกษา และระดับรายได้ของครอบครัวเป็นตัวแปรหนึ่งที่สามารถกำหนดโอกาสทางการศึกษามากน้อยเพียงไร สำหรับรายได้คาดหวังในอนาคตไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ ได้แก่ จำนวนภาระพึ่งพิงในครอบครัวและบิดาที่มีอาชีพเป็นเกษตรกร ส่วนบิดาที่มีอาชีพเป็นแรงงานรับจ้างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ $\alpha = 0.05$ ดังนั้นนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและแรงงานรับจ้างจึงมีโอกาสมากในการตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา สำหรับปัจจัยส่วนตัวในแต่ละบุคคลพบว่าตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ ได้แก่ ระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำในวิชานี้จะตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา ส่วนเกรดเฉลี่ยคณิตศาสตร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ การศึกษาของบิดาและมารดาไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนอิทธิพลสุดท้ายในกลุ่มตัวแปรอิทธิพลของชุมชน ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 2.1 แสดงผลสรุปของงานวิจัยและผลงานที่เกี่ยวข้อง

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>อัมพวา แก้วจงประสิทธิ์ (2551) “แรงงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท”</p>	<p>เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2550 จำนวน 242 คน โดยการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ ตามสาขาทั้งหมด 10 สาขาโดยใช้สถิติเชิงพรรณนาและวิเคราะห์ข้อมูลสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์คือ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่า t-test และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One-way analysis of variance)</p>	<p>พบว่า แรงงใจในการศึกษาต่ออยู่ในระดับมาก 3 ด้าน คือ ด้านการประกอบอาชีพ ด้านเหตุผลส่วนตัว และด้านคุณลักษณะ ตามลำดับ ส่วนแรงงใจด้านการสนับสนุนของผู้อื่นอยู่ในระดับปานกลาง การหาความสัมพันธ์ปัจจัยแรงงใจในการศึกษาต่ออย่างไม่มีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ เพศและผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ส่วนสาขา อาชีพบิดามารดาหรือผู้ปกครอง และรายได้ของบิดามารดาหรือผู้ปกครองมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>กัญมณู เกื้อนเหมือน (2549)</p> <p>“ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม”</p>	<p>เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่าที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้น กลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษา ชั้นปีที่ 1 รวม 10 คณะวิชา จำนวน 370 คน สถิติที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน สถิติที่ใช้ในการเปรียบเทียบ 2 กลุ่มย่อย ใช้ t - test, f - test โดยใช้โปรแกรม SPSS และการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (ANOVA)</p>	<p>พบว่า ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในภาพรวมโดยมีค่าคะแนนเฉลี่ยสูงสุด 3 ลำดับ คือ ปัจจัยด้านสถานที่ตั้ง ชื่อเสียงมหาวิทยาลัยและสิ่งอำนวยความสะดวกอยู่ในระดับมาก เมื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาพบว่า ค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นจำแนกตามอาชีพของผู้ปกครองและรายได้ของผู้ปกครองไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ส่วนการเปรียบเทียบความคิดเห็นที่จำแนกตามเพศของนักศึกษา พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.5 จำนวน 2 องค์ประกอบคือ ด้านสถานที่ตั้งและด้านการจัดการเรียนการสอน</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
ละเอียด ศรีหาเหง่า (2549) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่” เชื้อม่น	เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักศึกษาระดับปวส. 1 ที่กำลังศึกษาอาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ 348 คน ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ(stratified random sampling) ใช้สถิติเชิงพรรณนา ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าเฉลี่ยถ่วงน้ำหนัก และการทดสอบความสัมพันธ์ (Chi-square test)	พบว่านักศึกษาส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีอายุเฉลี่ย 19 ปี วุฒิการศึกษาเดิม คือ ระดับปวช.(ประเภทพาณิชยกรรม) ภูมิลำเนาของนักเรียนส่วนใหญ่อยู่นอกอำเภอเมืองจังหวัดเชียงใหม่ ผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง รายได้ส่วนใหญ่ของนักศึกษามาจากบิดามารดา และเงินกู้ยืมเพื่อการศึกษา และจากการศึกษาพบว่าพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนเกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุด และเหตุผลในการเลือกศึกษาในโรงเรียนที่นักศึกษากำลังศึกษาอยู่ในปัจจุบัน เพราะนักศึกษาสามารถผ่อนชำระค่าเล่าเรียนได้

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>นายปรีวิชญ์ ไชยประเสริฐ (2549)</p> <p>“ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย”</p>	<p>เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม</p> <p>กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ระดับชั้น ปวช.1 ถึงระดับชั้น ปวช.3 ของภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2549 ในสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงรายทั้ง 7 สถานศึกษา จำนวน 379 คน แบบมาตรวัดประเมินค่า และแบบคำถามปลายเปิดแบบหลายตัวเลือก</p> <p>แล้วนำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าร้อยละ ค่าความถี่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าสถิติ t – test</p>	<p>พบว่า ปัจจัยส่วนประสมทางการตลาดที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงรายด้านที่มีความแตกต่าง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ได้แก่ ปัจจัยด้านราคา (ค่าใช้จ่ายในการศึกษา) นอกนั้นได้แก่ปัจจัยด้านผลิตภัณฑ์ (หลักสูตร ครู บุคลากร และวัสดุอุปกรณ์ ในสถานศึกษา) ปัจจัยด้านการจัดจำหน่าย (ทำเลที่ตั้งของสถานศึกษา และ ช่องทางการเดินทางมาเรียนของนักศึกษา)และปัจจัยด้านการส่งเสริมการตลาด (โฆษณา ประชาสัมพันธ์) แตกต่างอย่างไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
สรวิศ เศวตวัฒนานนท์ (2545) “ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการ ตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ประเภทพาณิชยกรรม ใน จังหวัดสกลนคร”	เสนอข้อมูลโดยใช้ แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียน ที่กำลังศึกษาระดับปวช.ปี ที่ 1 จำนวน 250 คน สุ่ม ตัวอย่างแบบมีระบบ โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS และวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้สถิติพรรณนา เช่น การแจกแจงความถี่ ร้อย ละ และการวิเคราะห์ สหสัมพันธ์ ส่วนสถิติเชิง อนุมานใช้ไคสแควร์ (Chi-Square Test)	พบว่าปัจจัยทางการตลาดที่มีอิทธิพล ต่อการตัดสินใจเลือกโรงเรียน อาชีวศึกษาเอกชนอยู่ในระดับมาก 3 อันดับแรก คือ ปัจจัยทางการ ส่งเสริมการตลาด ปัจจัยทางด้าน ค่าธรรมเนียมการเรียนและ ค่าธรรมเนียมอื่นๆ และปัจจัยด้าน ระบบการเรียนและสื่อการสอน โดยที่ นักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด 3 อันดับ คือ การออกแนะแนวโดย อาจารย์จากโรงเรียน มีกองทุนกู้ยืม เพื่อการศึกษาแก่นักเรียน และมี ประกันสุขภาพและอุบัติเหตุให้กับ นักเรียน นอกจากนี้เพศของนักเรียน รายได้ของผู้ปกครองและรายได้ของ นักเรียนที่ได้รับมีต่อการตัดสินใจ เลือกโรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชนใน บางปัจจัยอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ($p < 0.05$)

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>อารมณั์ เพชรชื่น (2545)</p> <p>“ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน”</p>	<p>เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนที่กำลังศึกษาหลักสูตรพาณิชยการและบริหารธุรกิจ ชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2545 จากโรงเรียนเอกชน 8 โรงเรียนในเขตจังหวัดชลบุรีและฉะเชิงเทรา 408 คน ได้จากการสุ่มแบบแบ่งชั้นภูมิ โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา หาค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย เบี่ยงเบนมาตรฐาน และตรวจสอบความเชื่อมั่น (Reliability) โดยคำนวณค่าความจากสูตร α-coefficient ของ Cronbach</p>	<p>พบว่าตัวแปรที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ มีความต้องการสอดคล้องกันคือ ต้องการพัฒนาตนเอง พัฒนาทางอาชีพ และพัฒนาสถานภาพทางสังคม ตามลำดับ ปัจจัยของสถาบันการศึกษาที่เกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมี 2 ด้านคือ ปัจจัยด้านโรงเรียน และปัจจัยด้านการบริหารจัดการโรงเรียนกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ ให้ความสำคัญกับหลักสูตรที่เปิดสอน เป็นหลักสูตรที่ทันสมัยมากที่สุด ขนาดของโรงเรียน ให้ความสำคัญน้อยที่สุด สำหรับปัจจัยด้านการบริหารจัดการคือ ความรู้ความสามารถ และการปฏิบัติตนของครู ส่วนกลุ่มที่ไม่ต้องการศึกษาต่อให้ความสำคัญแตกต่างจากนักเรียนกลุ่มที่ต้องการศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนตัวแปรนอกเหนือจากที่กล่าวแล้ว ให้ความสำคัญไม่แตกต่างกัน พบว่า ปัจจัยด้านโรงเรียนและปัจจัยด้านการบริหารจัดการ มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>ชัยวัฒน์ สราญเลิศ (2544) “ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขาวิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2 หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร”</p>	<p>เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถามกลุ่มตัวอย่างคือ นักศึกษาจำนวน 559 คน ได้มาจากการคัดเลือกจากนักศึกษาที่กำลังศึกษาอยู่ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจ ชั้นปีที่ 2 จำนวน 780 คน ในปีการศึกษา 2543</p> <p>เครื่องมือในการเก็บข้อมูลโดยอาศัยกระบวนการทางสถิติ ได้แก่ การหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่า เบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และไคสแควร์ (Chi-square)</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ ระดับการศึกษาสูงสุด ที่นักศึกษาตั้งใจจะศึกษาต่อและที่ระดับ .05 ได้แก่ สถานภาพของบิดา-มารดา และระดับการศึกษาของมารดา</p>

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
เบญจพร บุณนาค (2543) “ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) สาขาคอมพิวเตอร์ ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร	เสนอข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 สาขาคอมพิวเตอร์ ภาคปกติ ในปีการศึกษา 2544 จำนวน 458 คน โดยใช้ค่าสถิติในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ (Correlation) โดยใช้สูตร Cramers V และค่าไคสแควร์ (Chi-square)	ผลการวิจัยพบว่า ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับปวส. สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01 ได้แก่ เพศและอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 ได้แก่ อายุ ส่วนแรงจูงใจในการเข้าศึกษาต่อสาขาวิชาคอมพิวเตอร์ธุรกิจโดยรวมอยู่ในระดับมาก ได้แก่ ต้องการการศึกษาต่อให้สูงขึ้นเพื่อเพิ่มความรู้ ต้องการรู้เทคโนโลยีใหม่ๆ ที่ทันสมัย เป็นสาขาวิชาที่สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับอาชีพอื่นๆ ได้ เป็นที่คาดหวังว่าจะเป็นช่องทางในการประกอบอาชีพเพื่อรายได้ที่ดีในอนาคต เป็นที่ได้รับความนิยมอยู่ในปัจจุบัน สามารถศึกษาต่อระดับปริญญาตรีได้ เป็นที่ต้องการของตลาดแรงงานในปัจจุบัน เมื่อสำเร็จการศึกษาสามารถประกอบอาชีพได้หลายด้านและต่อเนื่องจากระดับปวช.ที่นักเรียนจบมา มีโอกาสได้ทำงานที่ดีกว่าผู้ที่สำเร็จการศึกษาระดับปวช. สาขาอื่น และผู้ปกครองสนับสนุนให้ศึกษาต่อ

ตารางที่ 2.1 (ต่อ)

ผู้วิจัย/ชื่อเรื่อง	เครื่องมือ	ผลการวิจัย
<p>กำธร ธรรมพิทักษ์ (2541)</p> <p>“ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา”</p>	<p>แจกแบบสอบถามโดยมีการกำหนดตัวแปรในด้านเศรษฐกิจ ครอบครัว เฉพาะบุคคล และด้านชุมชน กลุ่มตัวอย่างคือนักเรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสังกัดกรมสามัญศึกษาและสังกัดสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาเอกชน จำนวน 7 โรงเรียน จำนวน 196 คน และนักศึกษาอาชีวะ จำนวน 194 คน จากนั้นทำการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้นภูมิ และวิเคราะห์ความสัมพันธ์โดยวิธี Logit Method</p>	<p>ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยเศรษฐกิจมีอิทธิพลสำคัญในการตัดสินใจได้แก่ค่าใช้จ่ายในการเรียน มีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.01$ และรายได้ครอบครัวมีระดับนัยสำคัญที่ $\alpha = 0.05$ ส่วนปัจจัยทางด้านครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษามีนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.01$ ได้แก่อุปกรณ์เครื่องใช้ไฟฟ้าในครัวเรือนและบิดาที่มีอาชีพเป็นเกษตรกร ส่วนบิดาที่มีอาชีพเป็นแรงงานรับจ้างมีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ ระดับ $\alpha = 0.05$ ดังนั้นนักเรียนที่จบมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่บิดามีอาชีพเป็นเกษตรกรและแรงงานรับจ้างจึงมีโอกาสมากในการตัดสินใจเรียนต่อในระดับอาชีวศึกษา สำหรับปัจจัยส่วนตัวในแต่ละบุคคลพบว่าตัวแปรที่มีระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ $\alpha = 0.05$ ได้แก่ ระดับเกรดเฉลี่ยวิชาภาษาอังกฤษ นักเรียนที่ได้เกรดเฉลี่ยต่ำ ส่วนเกรดเฉลี่ยคณิตศาสตร์ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติ</p>

2.2 แนวคิด ทฤษฎีที่ใช้ในการศึกษา

การตัดสินใจเลือกของผู้บริโภค โดยทั่วไปมักจะเลือกบริโภคสินค้าและบริการชนิดใดชนิดหนึ่ง ที่เป็นประโยชน์ต่อตนเองมากที่สุด จะหลีกเลี่ยงการตัดสินใจใดๆที่ทำให้เสียประโยชน์ ไม่มีประโยชน์หรือได้ประโยชน์น้อยที่สุด โดยใช้แนวคิดทางเศรษฐศาสตร์ที่ว่า การตัดสินใจเลือกสิ่งใดสิ่งหนึ่งหรือหลายสิ่ง เพื่อให้ตนเองได้รับความพอใจสูงสุดหรืออรรถประโยชน์สูงสุด (utility maximization) และผลได้สูงสุด (Maximize profit) ภายใต้งบเงินหรือ รายได้ที่มีอยู่จำกัด และทางเลือกที่มีอยู่ ซึ่งรวมไปถึงอยู่ภายใต้เงื่อนไขที่ผู้บริโภคจะเลือกบริโภคที่ได้ผลได้มากกว่าต้นทุน โดยตั้งอยู่บนข้อสมมติฐานของการตัดสินใจอย่างมีเหตุผล ว่าด้วยปัญหาการจัดสรรปัจจัยทุกอย่างที่เรามีอยู่ในทางที่เหมาะสมที่สุดหรือเกิดประโยชน์สูงสุด

ในกรณีที่มีทางเลือกอยู่มาก การตัดสินใจย่อมจะง่ายกว่า แต่ก็ต้องตัดสินใจอยู่ดีและจะต้องตัดสินใจในทางที่เป็นประโยชน์ที่สุดดังที่ได้กล่าวมา อีกกรณีหนึ่ง คือ การมีทางเลือกน้อย การตัดสินใจก็ย่อมจะยุ่งยากขึ้นเป็นลำดับ เพราะการตัดสินใจผิดไม่เพียงแต่จะได้รับความประโยชน์น้อย ไม่ได้ได้รับความประโยชน์หรือแม้กระทั่งเสียประโยชน์ก็ย่อมเป็นไปได้

ปัญหาในการมีปัจจัยอยู่อย่างจำกัด ย่อมจะทำให้ทุกคนต้องประสบปัญหาในการวิเคราะห์และตัดสินใจเลือกภายใต้ทางเลือก และปัจจัยที่มีอยู่ ประกอบกับในทางเลือกต่างๆมักจะก่อให้เกิดทั้งต้นทุนทางตรง ทางอ้อม รวมไปถึงต้นทุนค่าเสียโอกาสที่มาพร้อมกับการตัดสินใจอีกด้วย การวิเคราะห์ทางเศรษฐศาสตร์ใช้แนวคิดบนพื้นฐานของการเลือก เช่น การเลือกทางการศึกษา 2 รูปแบบ คือ ศึกษาต่อ และไม่ศึกษาต่อ ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่ ทำให้ผู้บริโภคตัดสินใจได้ว่าการเลือกแบบไหนจะทำให้เกิดความพอใจสูงสุดหรืออรรถประโยชน์สูงสุด (utility maximization) นั่นเอง

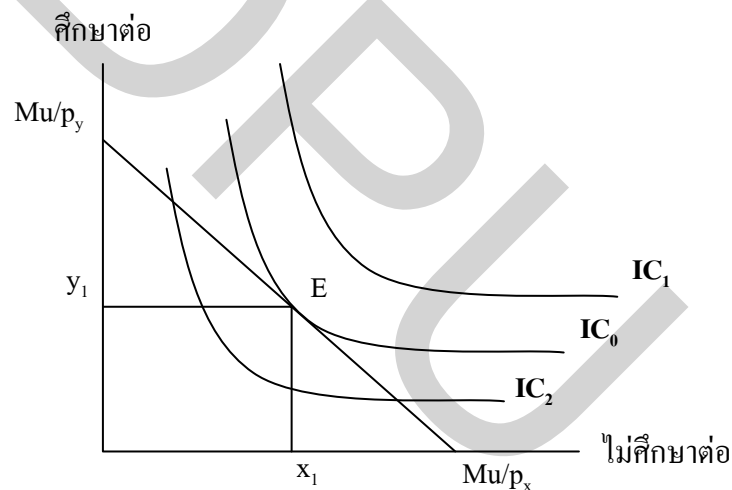
2.2.1 แนวคิดของทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค (Theory Of Consumer behavior)

จากแนวคิดของนักเศรษฐศาสตร์ในทฤษฎีว่าด้วยพฤติกรรมผู้บริโภค มีข้อสมมติฐานอยู่ว่า ผู้บริโภคต้องการแสวงหาความพอใจหรืออรรถประโยชน์ (Utility) สูงสุดจากงบประมาณที่มีอยู่จำกัดในช่วงระยะเวลาใดเวลาหนึ่ง ซึ่งสามารถนับเป็นหน่วยได้ แต่ทุกคนจะมีไม่เท่ากันผู้บริโภคจะตัดสินใจเลือกบริโภคสินค้าและบริการใดๆหรือปริมาณใดนั้น จะพิจารณาถึงปัจจัยต่าง ๆ ที่สำคัญทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นต้นทุนทางตรง ต้นทุนทางอ้อม โดยเปรียบเทียบต้นทุนต่าง ๆ ในแต่ละทางเลือกภายใต้งบประมาณที่ตนเองมีอยู่ รวมทั้งความพอใจของตนเองที่มีต่อสินค้าและบริการ ซึ่งจุดที่จะให้ผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุดอยู่ที่ $MU_x = P_x$ (เงินที่จ่ายออกไปในสินค้าและบริการหนึ่งชนิด) หรือแม้แต่ $MU_x/P_x = MU_y/P_y =$ เงินที่เสียไป ในสินค้าและบริการสองชนิด ซึ่งในการศึกษาค้างนี้

เป็นการพิจารณาถึงการที่ผู้บริโภคจะต้องเลือกบริโภคสินค้าและบริการใดเพียงหนึ่งเท่านั้น จากทางเลือกที่หลากหลาย และกลุ่มตัวอย่างของการศึกษาเป็นการศึกษาของผู้ที่กำลังจะตัดสินใจเลือกเรียนต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) เมื่อจบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.)

2.2.2 แนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility)

ทฤษฎีอรรถประโยชน์ (Utility) หมายถึง ความสามารถของสินค้าหรือบริการชนิดหนึ่งชนิดใดในอันที่จะบำบัดความต้องการของมนุษย์ (The ability of goods and services to satisfy human wants) อรรถประโยชน์ที่ได้รับเพิ่มขึ้นทีละหน่วย เรียกว่า อรรถประโยชน์เพิ่มหรืออรรถประโยชน์หน่วยสุดท้าย (Marginal Utility = MU) และถ้านำความพอใจที่เพิ่มขึ้นแต่ละหน่วยมารวมกัน จะเรียกว่า อรรถประโยชน์รวม (Total Utility = TU) เมื่อใดที่อรรถประโยชน์เพิ่มเป็น 0 อรรถประโยชน์รวมจะมีค่าสูงสุด ณ จุดนั้นก็คือ จุดดุลยภาพของผู้บริโภค (Consumer's Equilibrium) ซึ่งเป็นจุดที่แสดงว่าผู้บริโภคได้รับความพอใจสูงสุด (Maximize Utility) นั่นเอง

ภาพที่ 2.1 จุดดุลยภาพในการบริโภค

ที่มา: เอกสารประกอบการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์

2.2.3 ทฤษฎีเส้นความพอใจเท่ากัน (Indifference Curve)

John R. Hicks ชาวอังกฤษ ได้ให้สมมติฐานไว้ว่าความพอใจที่ผู้บริโภคได้รับจากการบริโภคสินค้าสามารถวัดออกมาเป็นหน่วยได้ แต่ในทางปฏิบัติหรือในความเป็นจริงแล้วไม่สามารถวัดได้ ดังนั้น ทฤษฎีเส้นแห่งความพอใจเท่ากัน จึงเป็นการศึกษาความพอใจของผู้บริโภคแบบเรียงลำดับ (Ordinal Utility) คือ การที่ผู้บริโภคสามารถบอกได้ว่ามีความพอใจที่จะบริโภคสินค้าหรือบริการใดมากกว่า น้อยกว่าหรือเท่ากัน โดยมีข้อสมมติในการวิเคราะห์ในงานวิจัยนี้มีดังนี้

1) ผู้บริโภคเป็นผู้ที่มีเหตุผล ดังนั้นในการบริโภคสินค้าชนิดใดชนิดหนึ่งจึงมุ่งแสวงหาความพอใจสูงสุดจากงบประมาณที่มีอย่างจำกัด

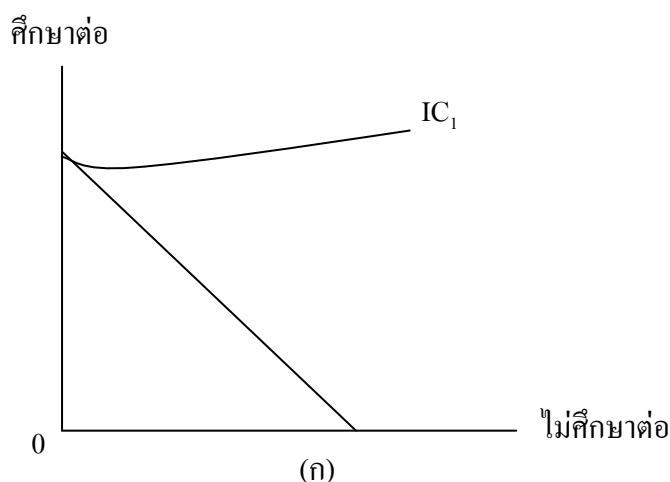
2) ความพอใจจากการบริโภคสินค้าสามารถจัดเรียงลำดับได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ทฤษฎีเส้นแห่งความพอใจเท่ากัน คือ เส้นแห่งความพอใจเท่ากันและ เส้นงบประมาณ ดังนั้นจึงได้เสนอทฤษฎีว่าด้วยเส้นแห่งความพอใจเท่ากัน

2.2.4 เส้นงบประมาณ หรือเส้นราคา (Budget Line or Price Line)

คือ เส้นที่แสดงขอบเขตการเลือกซื้อสินค้าและบริการของผู้บริโภคด้วยเงินจำนวนคงที่จำนวนหนึ่งซึ่งผู้บริโภคมีอยู่ ซึ่งเงินจำนวนดังกล่าวจะนำไปใช้ในการเลือกซื้อสินค้าเพียงอย่างเดียวเท่านั้น เช่น เลือกศึกษาต่อเพียงที่เดียวเท่านั้น ภายใต้งบประมาณที่มีอยู่

ดุลยภาพของผู้บริโภค หมายถึง ปริมาณสินค้าและบริการที่ผู้บริโภคเลือกบริโภคโดยให้ความพอใจสูงสุดแก่ผู้บริโภค ภายใต้ งบประมาณที่มีอยู่

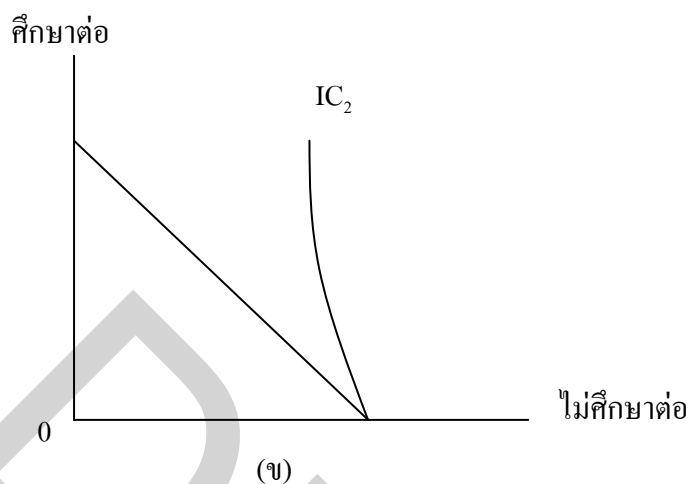

ภาพที่ 2.2 แสดงเส้นความพอใจและเส้นงบประมาณ (เลือกศึกษาต่อ)

ที่มา: เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1

อธิบาย: ผู้บริโภคจะเลือกบริโภคแค่เพียงอย่างใดอย่างหนึ่ง คือ

(ก) ผู้บริโภคที่เลือกได้รับความพอใจสูงสุด ที่เส้น IC_1 ก็ต่อเมื่อได้เลือกศึกษาต่อ

ภาพที่ 2.3 แสดงเส้นความพอใจและเส้นงบประมาณ (เลือกไม่ศึกษาต่อ)

ที่มา: เศรษฐศาสตร์จุลภาค 1

อธิบาย: ผู้บริโภคจะเลือกบริโภคแค่เพียงอย่างใดที่หนึ่ง คือ

(ข) ผู้บริโภคที่เลือกได้รับความพอใจสูงสุด ที่เส้น IC_2 ก็ต่อเมื่อได้เลือกไม่ศึกษาต่อ

2.2.5 ต้นทุน (Cost)

ต้นทุนทางตรง (Direct Cost) คือ ค่าใช้จ่ายตลอดหลักสูตร (ค่าใช้จ่ายส่วนตัวในการมาเรียน ค่าลงทะเบียน ค่าหนังสือและอุปกรณ์การเรียน ค่าเสื้อผ้า ค่าที่พักอาศัย ค่าพาหนะเดินทาง)

ต้นทุนทางอ้อม หรือ ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity cost) ของบุคคล คือ มูลค่าของผลตอบแทนจากกิจกรรมที่สูญเสียโอกาสไปในการเลือกทำกิจกรรมอย่างหนึ่ง เช่น การเลือกศึกษาที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี อาจจะพลาดโอกาสการเลือกศึกษาที่อื่นไป เสียเวลา ระยะทาง ความสะดวกในการเดินทางมาเรียน เป็นต้น

2.3 ระเบียบวิธีวิจัย

2.3.1 วิธีการศึกษา

รูปแบบการวิจัย

การศึกษายเป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยออกแบบสอบถามสำรวจ ข้อมูลของนักเรียนระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ในช่วงเดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2553

กรอบแนวคิด

ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำแนวคิด ทฤษฎีและเอกสารผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ได้กล่าวมาแล้วทั้งหมดมากำหนดเป็นแนวทางวิจัยในเรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ดังภาพที่ 1 ตัวแปรที่ทำการศึกษามี 3 ปัจจัย แบ่งออกเป็น

- (1) คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย ได้แก่ หลักสูตร อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ ความชอบความถนัดและความสนใจ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเช่นหางานทำง่าย ฯลฯ
- (2) คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย แบ่งเป็น
 - 1) ต้นทุนทางตรง ประกอบด้วย ค่าเล่าเรียนถูก อาทิเช่น ค่าลงทะเบียน (หน่วยกิต) ค่าบำรุงการศึกษา ค่าธรรมเนียมทางการศึกษาต่างๆ เป็นต้น โดยสมมติฐานว่าคะแนนต้นทุนทางตรงมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีไปในทิศทางเดียวกัน
 - 2) ต้นทุนทางอ้อม ได้แก่ ต้นทุนค่าเสียโอกาส (Opportunity Cost) และต้นทุนที่ไม่สามารถประเมินค่าออกมาเป็นตัวเงินได้อย่างชัดเจน ได้แก่ ความไม่สบายใจ ความเครียดที่เกิดจากการศึกษา การพักผ่อนที่น้อยลง ระยะเวลาในการศึกษา เวลาในการเรียน และความสะดวกในการเดินทางไปศึกษา โดยมีสมมติฐานว่า คะแนนต้นทุนทางอ้อมมีความสัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีไปในทิศทางเดียวกัน
- (3) ปัจจัยอื่นๆหรือลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม

2.3.2 เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา

ในเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษานี้ ได้สร้างขึ้นภายใต้วัตถุประสงค์ของการศึกษาเพื่อเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างโดยการแจกแบบสอบถามที่มีลักษณะคำถามแบบปลายเปิด (open-ended question) และแบบปลายปิด (Close-ended questions) และใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS 21.0 ในการคำนวณ โดยมีแบบสอบถาม 2 ตอน ดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามข้อมูลทั่วไปของนักเรียน ได้แก่ เพศ สาขาวิชา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพของผู้ปกครอง การศึกษาของผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี จำนวนสมาชิกในครอบครัว จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ สถานภาพของบิดามารดา/ผู้ปกครอง ภูมิลำเนา รายได้พิเศษระหว่างศึกษา วิธีการเดินทาง

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความพึงพอใจต่อการศึกษาระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีการวัดตัวแปรที่ศึกษาระดับความสำคัญของปัจจัยที่ศึกษา คำถามที่ใช้จะเป็นรูปแบบสเกลต่อเนื่อง (Linkert scale) โดยข้อความที่ให้กลุ่มอย่างพิจารณาเป็นข้อคำถามทางบวกจึงให้คะแนนดังนี้(กัลยา วานิชย์บัญชา, 2546, น.33)

ถ้าผู้ตอบเลือก	ปัจจัยที่มีผลมากที่สุด	ให้คะแนนเป็น 5 คะแนน
ถ้าผู้ตอบเลือก	ปัจจัยที่มีผลมาก	ให้คะแนนเป็น 4 คะแนน
ถ้าผู้ตอบเลือก	ปัจจัยที่มีผลปานกลาง	ให้คะแนนเป็น 3 คะแนน
ถ้าผู้ตอบเลือก	ปัจจัยที่มีผลน้อย	ให้คะแนนเป็น 2 คะแนน
ถ้าผู้ตอบเลือก	ปัจจัยที่มีผลน้อยที่สุด	ให้คะแนนเป็น 1 คะแนน

2.3.3 ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มประชากรคือ นักเรียนระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553 วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้ ใช้วิธีการเลือกตัวอย่างแบบโควตา (Quota sampling) เพื่อให้ได้กลุ่มตัวอย่างที่มีคุณภาพและเพียงพอต่อการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนั้นจึงใช้กลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ซึ่งเป็นส่วนหนึ่งของประชากรทั้งหมด 790 คน ซึ่งมีการกำหนดโควตาตามสาขาวิชาดังตารางที่ 2.2 โดยการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบสะดวก (Convenience Sampling) โดยมีช่วงระยะเวลาในการดำเนินการเก็บข้อมูลในเดือนมกราคม ถึง มีนาคม 2553

ตารางที่ 2.2 แสดงจำนวนนักเรียนทั้งหมดและกลุ่มตัวอย่างในแต่ละสาขาของนักเรียนหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ปีการศึกษา 2553

สาขาวิชา	จำนวนนักเรียน (ทั้งหมด)	กลุ่มตัวอย่าง
การบัญชี	281	142
คอมพิวเตอร์	217	110
การขาย	172	87
เลขานุการ	68	34
ค้าปลีก(ทวิภาคี)	37	19
กลุ่มการท่องเที่ยว	15	8
รวม	790	400

ที่มา: งานทะเบียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ณ วันที่ 24 มิถุนายน 2553

2.3.4 การรวบรวมข้อมูล

ในการศึกษาครั้งนี้ เก็บรวบรวมข้อมูล 2 แบบ คือ

1) ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) เฉพาะชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2553 จำนวนนักเรียนทั้งสิ้น 400 คน โดยการแจกแบบสอบถามและใช้หลักการกำหนดขนาดตัวอย่างแบบ Quota sampling

2) ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary Data) ใช้การสืบค้นจากเอกสาร งานวิจัย หนังสือ วารสาร บทความที่เกี่ยวข้องจากแหล่งข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตและเว็บไซต์ของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

2.3.5 การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูลผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยดังนี้

(1) การวิเคราะห์เชิงพรรณนา (Descriptive Method) เป็นการเก็บรวบรวมข้อมูลต่างๆ เกี่ยวกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีซึ่งได้ข้อมูลเหล่านี้จากการรวบรวมเอกสารงานวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องตลอดจนข้อมูลทางสถิติ เพื่อนำมาศึกษาวิเคราะห์ถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยการอธิบายถึงลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เพศ แผนกวิชาสาขา เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA) อาชีพผู้ปกครอง รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี จำนวนสมาชิกในครอบครัว ฯลฯ โดยศึกษา กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อเท่านั้น

(2) การวิเคราะห์เชิงปริมาณ (Quantitative Method) การนำเสนอข้อมูลในตารางแจกแจงความถี่ ร้อยละ และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน

(3) วิเคราะห์ด้วยค่าเฉลี่ย และ ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน โดยการให้คะแนนสำหรับการประมาณค่าตามแบบ Likert Scale แล้วคำนวณหาค่าเฉลี่ย (\bar{X}) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) ของคำตอบแต่ละด้าน และแต่ละข้อ แล้วแปรผลตามเกณฑ์ของเบสท์และคาน (Best & Kahn, 1993) แบ่งระดับความสำคัญของปัจจัยออกเป็น 5 ระดับ โดยใช้กฎเกณฑ์ค่าเฉลี่ยทางเลขคณิต (Arithmetic Mean) เพื่อหาความกว้างของขั้นเพื่อใช้ในการตีความข้อมูลที่ได้จากสูตรเพื่อหาค่า ดังนี้

$$\begin{aligned} \text{Rang} &= (\text{Max}-\text{Min})/N \\ &= (5-1) / 5 \\ &= 0.8 \end{aligned}$$

ดังนั้นสามารถกำหนดเกณฑ์ในการพิจารณาระดับความสำคัญของปัจจัยได้ดังนี้

- ระดับความสำคัญ 4.21 – 5.00 แสดงว่า ปัจจัยมีผลมากที่สุด
- ระดับความสำคัญ 3.41 – 4.20 แสดงว่า ปัจจัยมีผลมาก
- ระดับความสำคัญ 2.61 – 3.40 แสดงว่า ปัจจัยมีผลปานกลาง
- ระดับความสำคัญ 1.81 – 2.60 แสดงว่า ปัจจัยมีผลน้อย
- ระดับความสำคัญ 1.00 – 1.80 แสดงว่า ปัจจัยมีผลน้อยที่สุด

(4) วิเคราะห์ข้อมูลโดยการทดสอบความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยนำปัจจัยที่คาดว่าจะมีผลมาทดสอบวิธีแบบจำลองโลจิท (Logit Model) ในแบบจำลองนี้ตัวแปรตาม (dependent Variable) จะแสดงออกมาเป็น 2 ค่า คือ ศึกษาต่อ (1) และไม่ศึกษาต่อ (0) ดังนั้นจึงใช้ Logit Model มาวิเคราะห์ข้อมูลตัวแปรอิสระ (X) จะส่งผลต่อโอกาสการเลือกศึกษาต่อ (Y) หรือไม่ ซึ่งวิธีที่เลือกในการศึกษานี้คือ Binary Logistic Regression (Binary Regression) สามารถเขียนแบบจำลองได้ดังนี้

$$Y_i = \beta_0 + \sum_{i=1}^3 \beta_i X_i + u_i$$

สมมติให้ Y คือ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ ที่มีค่าได้ 2 ค่า คือ

Y = 1 เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ

Y = 0 เมื่อผู้ตอบแบบสอบถามตัดสินใจเลือกไม่ศึกษาต่อ

และให้ X ตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการเกิดหรือไม่เกิดเหตุการณ์ ดังกล่าว ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย

สมมติให้แบบจำลองมีตัวแปรอิสระเพียง 3 ตัว ความสัมพันธ์เชิงเส้นระหว่างตัวแปรอิสระและตัวแปรตามสามารถเขียนเป็นสมการ โครงสร้าง (Structural model) ในรูปสมการทั่วไปได้ดังนี้

$$Y = f(X_1, X_2, X_3)$$

โดยกำหนดให้ความสัมพันธ์ของตัวแปรอยู่ในรูปสมการดังนี้

$$Y = \beta_0 + \beta_1 X_1 + \beta_2 X_2 + \beta_3 X_3 + u_i$$

กำหนดให้

Y คือ การตัดสินใจเลือกศึกษาต่อ , Y คือตัวแปรตาม

= 1 เมื่อเลือกศึกษาต่อ

= 0 เมื่อไม่เลือกศึกษาต่อ

X คือ กลุ่มของตัวแปรอิสระที่มีอิทธิพลต่อการเกิดเหตุการณ์

โดยที่

X_1	คือ	เกรดเฉลี่ยสะสม
X_2	คือ	คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย
X_3	คือ	คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย
u_i	คือ	ค่าความคลาดเคลื่อนของสมการ
β_0	คือ	ค่าคงที่ของสมการ
$\beta_1, \beta_2, \beta_3$	คือ	ค่าพารามิเตอร์ของตัวแปรอิสระในสมการ

สมการข้างต้นกำหนดให้ตัวแปร Y เป็นฟังก์ชันกับตัวแปรอิสระ (X) 3 ตัว ซึ่งได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม (X_1) คะแนนทางด้านความพอใจ (X_2) คะแนนทางด้านต้นทุน (X_3) มีข้อสมมติฐานสำหรับความสัมพันธ์ของแต่ละตัวแปรอิสระดังนี้

1. เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ถ้าได้เกรดเฉลี่ยสะสมสูงจะส่งผลทำให้เลือกศึกษาต่อได้เพิ่มขึ้น เพราะเกรดเฉลี่ยที่สูงนั้นน่าจะบอกถึงความตั้งใจเรียนใฝ่ศึกษาของนักเรียนคนนั้นๆ ดังนั้นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จึงผันแปรตามเกรดเฉลี่ยสะสม

2. คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ประกอบไปด้วย หลักสูตร (สภาพแวดล้อมสถานศึกษา การจัดการเรียนการสอน ครู) ความชอบความถนัดและความสนใจ อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น (บิดา มารดา หรือผู้ปกครอง ญาติ ครู เพื่อน รุ่นพี่หรือศิษย์เก่ารุ่นพี่) ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา (มีรายได้ที่ดี เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการหางานทำงานง่ายกว่าศึกษาที่อื่น ฯลฯ) ปัจจัยต่างๆเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เกิดการเลือกศึกษาต่อที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จึงผันแปรตามคะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย

3. คะแนนค่าเฉลี่ยทางด้านต้นทุน เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ประกอบไปด้วย ความค่าใช้จ่ายในการเดินทาง (สะดวกในการเดินทางไปศึกษาเช่น บ้านใกล้ เป็นต้น) ค่าใช้จ่ายในการศึกษาตลอดหลักสูตร (ค่าเทอมถูก) ปัจจัยต่างๆเหล่านี้เป็นแรงผลักดันให้เกิดการเลือกศึกษาต่อที่เพิ่มขึ้น ดังนั้นในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จึงผันแปรตามคะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย

ขั้นตอนในการศึกษา

ภาพที่ 2.4 แสดงขั้นตอนในการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีในปีการศึกษา 2553

บทที่ 3

ข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวกับอาชีวศึกษา

3.1 ภาพรวมของอาชีวศึกษา

การจัดการอาชีวศึกษาในประเทศไทยดำเนินการโดยหลายหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับในระดับกระทรวงได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ เป็นกระทรวงหลักที่รับผิดชอบด้านการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีมีหลายหน่วยงานที่ดำเนินการอาชีวศึกษา เช่น สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.) มีสถานศึกษาในสังกัดรวม 421 แห่ง ประกอบด้วย วิทยาลัยอาชีวศึกษา 37 แห่ง วิทยาลัยพณิชยกรรม 5 แห่ง วิทยาลัยบริหารธุรกิจและการท่องเที่ยว 3 แห่ง วิทยาลัยศิลปหัตถกรรม 2 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีฐานวิทยาศาสตร์ 1 แห่ง วิทยาลัยการอาชีวศึกษา 1 แห่ง วิทยาลัยเทคนิค 120 แห่ง วิทยาลัยเกษตรและเทคโนโลยี 43 แห่ง วิทยาลัยประมง 4 แห่ง วิทยาลัยสารพัดช่าง 52 แห่ง วิทยาลัยการอาชีพ 137 แห่ง กาญจนานิเทศช่างทองหลวง 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีและการจัดการ 12 แห่ง วิทยาลัยเทคโนโลยีอุตสาหกรรมการต่อเรือ 3 แห่ง (สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา, 2556) ส่วนสถานศึกษาอาชีวเอกชน อันมีสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนทำหน้าที่ดูแลส่งเสริมสนับสนุน และประสานงานการจัดการศึกษาเอกชนในระดับต่ำกว่าปริญญาตรีให้เป็นไปตามกฎหมายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน และสำนักงานคณะกรรมการการอุดมศึกษา มีสถานศึกษาในสังกัดหลายลักษณะที่มีการจัดการอาชีวศึกษาและเทคโนโลยีอาชีวศึกษา เช่น มหาวิทยาลัยในกำกับของรัฐ มหาวิทยาลัยของรัฐ มหาวิทยาลัยเอกชน มหาวิทยาลัยราชภัฏ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคล วิทยาลัยชุมชน และสถาบันเทคโนโลยีปทุมวัน เป็นต้นที่สำคัญและเกี่ยวข้องกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียน ซึ่งจำนวนสถานศึกษาในระดับที่สูงกว่ามัธยมชั้นปีที่ 6 หรือระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ทั้งสถานศึกษาของรัฐบาลและเอกชนให้นักเรียนและผู้ปกครองได้เลือกตัดสินใจเป็นจำนวนมาก ทำให้เกิดการแข่งขันที่รุนแรง ประกอบกับความไม่พร้อมและความขาดแคลนทรัพยากร การบริหารจัดการที่ดี หลักสูตรไม่ทันสมัยและทัศนคติค่านิยมในการเรียนอาชีวศึกษาของนักเรียนและผู้ปกครอง และอาจเกิดจากสถานศึกษาอาชีวศึกษาขาดการวางแผนการผลิตกำลังคน ทำให้ผลิตบุคลากรไม่ตรงกับความต้องการของผู้ประกอบการในตลาดแรงงานงบประมาณมีจำกัดของภาครัฐ โดยเฉพาะด้านการลงทุน เครื่องมือ อุปกรณ์ที่ทันสมัยและมีจำนวนไม่เพียงพอต่อนักเรียน ผู้ปกครองจึงเกิดความกังวลในการเลือกสถานศึกษาของบุตร ธิดา

โดยทั่วไปผู้ปกครองย่อมต้องการให้สิ่งที่ดีที่สุดสำหรับบุตร ธิดาของตนเอง อีกทั้งนักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจเข้าศึกษาต่อในสายสามัญหรือระดับปริญญาตรีมากกว่าเป็นผลทำให้จำนวนนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อทางด้านอาชีวศึกษามีแนวโน้มลดลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555) ดังจะเห็นได้จากตารางที่ 3.1 ดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3.1 จำนวนผู้เรียนและสัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายสามัญและสายอาชีพ ปีการศึกษา 2548-2553

สายสามัญ/สายอาชีพ	ปีการศึกษา					
	2548	2549	2550	2551	2552	2553
จำนวนผู้เรียนสายสามัญ	1,767,751	1,867,022	1,943,473	1,972,441	2,002,845	2,024,380
จำนวนผู้เรียนสายอาชีพ	701,499	765,327	776,531	766,718	750,537	738,487
สัดส่วนสามัญ:สายอาชีพ	60 : 40	59 : 41	60 : 40	61 : 39	63 : 37	64 : 36

ที่มา: กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ http://www.moe.go.th/data_stat/

จากตารางที่ 3.1 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของสายสามัญและสายอาชีพมีแนวโน้มที่จะลดลงเป็นผลสืบเนื่องการศึกษาต่อในอาชีวระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีจำนวนลดลงตามการลดลงของระดับประกาศนียบัตร (มัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ) สถานศึกษาจึงควรเล็งเห็นถึงความสำคัญและปัญหาที่เกิดขึ้นจากการลดจำนวนของนักเรียนและนักศึกษาในสายอาชีพการลดลงของจำนวนซึ่งส่งผลกระทบต่อตลาดแรงงานในภาคอุตสาหกรรมมีจำนวนลดลงเรื่อยๆ การกำหนดหลักสูตรให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงานก็เป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่จะทำให้สถานประกอบการมีความต้องการแรงงานระดับอาชีวศึกษา องค์กรภาคเอกชน องค์กรวิชาชีพ และสถานประกอบการหันมาให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการพัฒนากำลังคนระดับกลางหรือระดับวิชาชีพเพิ่มขึ้นตามพระราชบัญญัติการอาชีวศึกษา พ.ศ.2551 มาตรา 8 กำหนดแนวทางการจัดอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ ต้องเป็นการจัดการศึกษาในด้านวิชาชีพที่สอดคล้องกับแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ รวมทั้งเป็นการยกระดับการศึกษาวิชาชีพให้สูงขึ้น เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดแรงงาน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555)

3.2 การจัดการศึกษาของอาชีวศึกษารัฐบาล

3.2.1 สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สอศ.)

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540 พระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 และที่แก้ไขเพิ่มเติม(ฉบับที่ 2) พ.ศ. 2545 พระราชบัญญัติระเบียบบริหารราชการกระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ. 2546 ตามความในมาตรา 8 และมาตรา 11 กระทรวงศึกษาธิการได้ออกกฎกระทรวง เพื่อกำหนดหน้าที่ของสำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษามีภารกิจเกี่ยวกับการจัดและส่งเสริมการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ โดยคำนึงถึงคุณภาพและความเป็นเลิศทางวิชาชีพ ให้มีอำนาจหน้าที่ในการจัดทำข้อเสนอแนะนโยบาย แผนพัฒนา มาตรฐานและหลักสูตรการอาชีวศึกษาทุกระดับ ดำเนินการและประสานงานเกี่ยวกับมาตรฐานการอาชีวศึกษาและวิชาชีพ กำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการจัดงบประมาณและสนับสนุนทรัพยากร พัฒนาคูและบุคลากรอาชีวศึกษา ส่งเสริมและประสานงานการจัดการอาชีวศึกษาของรัฐและเอกชน รวมทั้งกำหนดหลักเกณฑ์และรูปแบบความร่วมมือกับหน่วยงานอื่นและสถานประกอบการ ติดตามประเมินผล และรายงานผลการจัดการอาชีวศึกษาทั้งภาครัฐและเอกชน จัดระบบ ส่งเสริมและประสานงานเครือข่ายข้อมูลสารสนเทศและการนำเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร มาใช้ในการอาชีวศึกษาและฝึกอบรมวิชาชีพ ดำเนินการเกี่ยวกับงานเลขานุการของคณะกรรมการอาชีวศึกษา และดำเนินการตามที่คณะกรรมการอาชีวศึกษามอบหมาย จากแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 10 (พ.ศ. 2550-2554) พัฒนากำลังคนและการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน พร้อมขับเคลื่อนประเทศไทยให้พัฒนาไปสู่เป้าหมายที่กำหนดนั้น กลไกสำคัญของการพัฒนาอยู่ที่ “คน” โดยมีรูปแบบ(มาตรา6) ดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 5 มีนาคม 2551, เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก)

การศึกษาในระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เน้นการศึกษาในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันเป็นหลัก โดยมีการกำหนดจุดมุ่งหมาย วิธีการศึกษา หลักสูตร ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาที่แน่นอน

การศึกษานอกระบบ เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่มีความยืดหยุ่นในการกำหนดจุดมุ่งหมาย รูปแบบ วิธีการศึกษา ระยะเวลา การวัดและการประเมินผลที่เป็นเงื่อนไขของการสำเร็จการศึกษาโดยเนื้อหาและหลักสูตรจะต้องมีความเหมาะสมสอดคล้องกับสภาพปัญหาและความต้องการของบุคคลแต่ละกลุ่ม

การศึกษาระบบทวิภาคี และการฝึกงาน เป็นการจัดการศึกษาวิชาชีพที่เกิดจากข้อตกลงระหว่างสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันกับสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจ หรือหน่วยงานของ

รัฐ ในเรื่องการจัดหลักสูตร การเรียนการสอน การวัดและการประเมินผล โดยผู้เรียนใช้เวลาส่วนหนึ่งในสถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบัน และเรียนภาคปฏิบัติในสถานประกอบการ รัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานของรัฐ เพื่อประโยชน์ในการผลิตและพัฒนากำลังคน สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันสามารถจัดการศึกษาตามวรรคหนึ่งในหลายรูปแบบรวมกันก็ได้ ทั้งนี้ สถานศึกษาอาชีวศึกษาหรือสถาบันนั้นต้องมุ่งเน้นการจัดการศึกษาระบบทวิภาคีและการฝึกงานเป็นสำคัญ

และในมาตรา 8 ให้มีการจัดตามหลักสูตรที่คณะกรรมการการอาชีวศึกษากำหนดดังต่อไปนี้ (ราชกิจจานุเบกษา, 5 มีนาคม 2551, เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก)

- (1) ประกาศนียบัตรวิชาชีพ
- (2) ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
- (3) ปริญญาตรีสายเทคโนโลยีหรือสายปฏิบัติการ

อีกทั้งในมาตรา 11 ได้มีการกำหนดหลักเกณฑ์การรวมสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพื่อจัดตั้งเป็นสถาบันการอาชีวศึกษา ให้คำนึงถึงการประสานความร่วมมือให้เกิดประโยชน์สูงสุดในการใช้ทรัพยากรร่วมกันและเพื่อจัดตั้งสถาบันการอาชีวศึกษาให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนากำลังคน เพื่อสนับสนุนแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติตามภาคการผลิต การพาณิชย์และบริการ โดยมีหลักการสำคัญ 5 ประการดังนี้

1. ความเป็นเลิศในการจัดการอาชีวศึกษาและการฝึกอบรมวิชาชีพ
2. การตอบสนองความต้องการกำลังคนในการพัฒนาประเทศ
3. ประสิทธิภาพและเอกภาพการบริหารจัดการ
4. การระดมทรัพยากรและความร่วมมือจากภาคส่วนต่างๆ ทั้งภาครัฐ เอกชนและชุมชน ซึ่งนำไปสู่ความสามารถการพึ่งพาตนเอง
5. การประกันคุณภาพและการกำกับมาตรฐาน

ตารางที่ 3.2 แสดงจำนวนและสัดส่วนผู้เรียนมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพ (ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ) ของรัฐบาลและเอกชนระหว่างปีการศึกษา 2548-2553

สายอาชีพรัฐบาล/เอกชน	ปีการศึกษา					
	2548	2549	2550	2551	2552	2553
รัฐบาล	441,983	486,285	497,489	492,600	492,655	487,179
เอกชน	259,516	279,042	279,042	274,118	257,882	267,660
สัดส่วนรัฐบาล : เอกชน	63 : 37	68.5 : 26.5	64.1 : 35.9	64.2 : 35.8	65.6 : 34.4	66 : 34

ที่มา: กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ http://www.moe.go.th/data_stat/

จากตารางที่ 3.2 แสดงให้เห็นว่าสัดส่วนของสายอาชีพของรัฐบาลมีมากกว่าเอกชน อาจเพราะรัฐบาลมีโครงการเรียนฟรี 15 ปีอย่างมีคุณภาพจึงทำให้ผู้เรียนหันมาศึกษาต่อสถานศึกษาของรัฐบาลกันเพิ่มขึ้น จึงทำให้สัดส่วนสายอาชีพของเอกชนมีแนวโน้มลดลง (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2555)

3.3 ข้อมูลทั่วไปภายในวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ประวัติวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

การกำเนิดวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เมื่อวันที่ 23 กุมภาพันธ์ พ.ศ.2500 ได้ทำการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) และทำการเปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)พ.ศ.2514 ได้รับรางวัลเป็นสถานศึกษาคีเด่นของกรมอาชีวศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ พ.ศ.2541 และได้รับรางวัลสถานศึกษามาตรฐานอาชีวศึกษาคีเด่น พ.ศ. 2542และได้ผ่านมาตรฐานการตรวจประเมินคุณภาพภายในและภายนอกของสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษา(ส.อ.ศ). ปัจจุบันวิทยาลัยยังคงเปิดสอน 2 ระดับและแบ่งรอบเช้าและรอบบ่ายได้แก่ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.) ประเภทวิชา พณิชยกรรม หลักสูตร 3ปี 2สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาพณิชยการและสาขาธุรกิจการค้าปลีก(ระบบทวิภาคี) และระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ประเภทวิชา บริหารธุรกิจหลักสูตร 2 ปี 5 สาขาวิชาได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการจัดการธุรกิจค้าปลีก(ระบบทวิภาคี) สาขาวิชาการตลาด สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ โดยมีหาร

กำหนดเวลาเรียน ปีการศึกษาหนึ่งมี 2 ภาคเรียน ภาคเรียนละ 18 สัปดาห์ ภาคฤดูร้อน(จัดตามความเหมาะสม) ประมาณ 5 สัปดาห์ และเปิดทำการสอนสัปดาห์ละ 5 วัน คาบละ 60 นาที

ดังนั้นจึงนำเสนอข้อมูลที่เกี่ยวข้องเพื่อศึกษาค่าใช้จ่ายในการศึกษาหลักสูตร ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมดทุกสาขาวิชาของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ดังนี้

ตารางที่ 3.3 จำนวนบุคลากรภายในสถานศึกษา

บุคลากรภายใน	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ฝ่ายบริหาร	5	2
ข้าราชการครู	102	47
ครูผู้ช่วยราชการ	1	0.5
พนักงานราชการ	1	0.5
ข้าราชการพลเรือน	2	1
ลูกจ้างประจำ	14	7
ครูพิเศษ	31	14
เจ้าหน้าที่ธุรการ	48	21
ลูกจ้างชั่วคราว	11	5
รวม	215	100

ที่มา: งานบุคลากร ฝ่ายบริหารทรัพยากร วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ณ วันที่ 9 มีนาคม 2553

ตารางที่ 3.4 ข้อมูลจำนวนนักเรียน นักศึกษาทั้งหมดที่กำลังศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
ปีการศึกษา 2553

(หน่วย : คน)

ระดับ	ชาย	ร้อยละ	หญิง	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ	ห้อง
ปวช. 1	506	13	861	21	1,367	34	32
ปวช. 2	239	6	610	15	849	21	20
ปวช. 3	202	5	588	15	790	20	20
รวม ปวช.	947	32	2,059	68	3,006	75	72
ปวส. 1	150	4	371	9	521	13	13
ปวส. 2	142	3	355	9	497	12	14
รวม ปวส.	292	7	726	18	1,018	25	27
รวมทุก ระดับชั้น	1,239	31	2,785	69	4,024	100	99

ที่มา: งานทะเบียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ณ วันที่ 24 มิถุนายน 2553

จากตารางที่ 3.4 จะเห็นได้ว่า ข้อมูลจำนวนนักเรียนในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ปีที่ 3 คิดเป็นร้อยละ 20 ซึ่งเป็นสัดส่วนที่จะนำมาศึกษา และมีนักศึกษาในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง คิดเป็นร้อยละ 25 ของนักเรียนและนักศึกษาทั้งหมดที่กำลังศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีในภาคการศึกษา 2553

ตารางที่ 3.5 จำนวนนักศึกษาที่เข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยจบการศึกษาระดับปวช.จากที่เดิมและจบจากที่อื่น

(หน่วย : คน)

ปีการศึกษา	จำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี				
	จบ พ.ช.	ร้อยละ	จบที่อื่น	ร้อยละ	รวม
2553	364	70	157	30	521
2552	531	81	125	19	656
2551	746	91	71	9	817
2550	627	89	74	11	701
2549	574	95	33	5	607

ที่มา: งานทะเบียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ณ วันที่ 24 มิถุนายน 2553

จากตารางที่ 3.5 จะเห็นได้ว่า นักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่จบจากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมีสัดส่วนที่ไม่สม่ำเสมอตั้งแต่ ปีการศึกษา 2549 เป็นต้นมาจนกระทั่งในปีการศึกษา 2553 พบสัดส่วนของนักศึกษาที่จบจากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเมื่อเทียบกับนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงทั้งหมดในแต่ละปี คิดเป็นร้อยละ 70 ซึ่งลดลงจากปีการศึกษา 2552 ร้อยละ 9

ตารางที่ 3.6 ข้อมูลจำนวนนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 ย้อนหลัง 5 ปี ที่
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีระหว่างปีการศึกษา 2549 - 2553

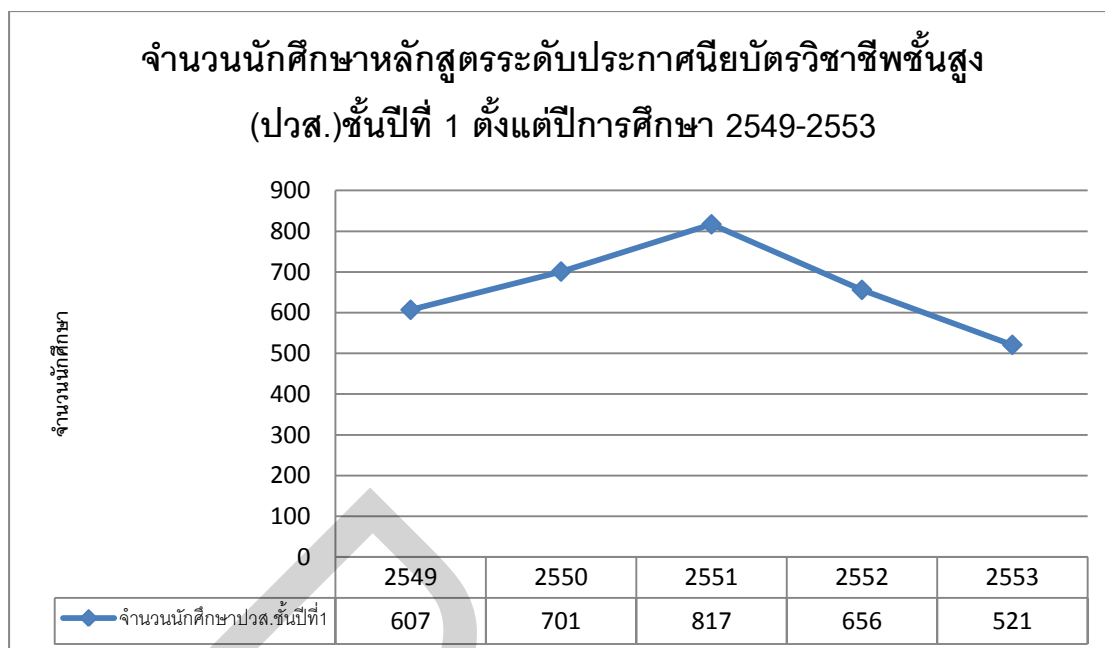
(หน่วย : คน)

ปีการศึกษา	นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 (ปวช.3)								
	ขอรับ	จบ ^{1/}	ร้อยละ	ศึกษาต่อที่เดิม	ร้อยละ	ศึกษาต่อที่อื่น	ร้อยละ	ไม่ศึกษาต่อ	ร้อยละ
2553	790	759	96	364	49	273	37	107	14
2552	820	744	91	531	77	101	15	54	8
2551	731	686	93	746	79	121	13	82	9
2550	1,013	949	93	627	62	295	29	136	14
2549	1,076	1,005	93	574	-	-	-	-	-

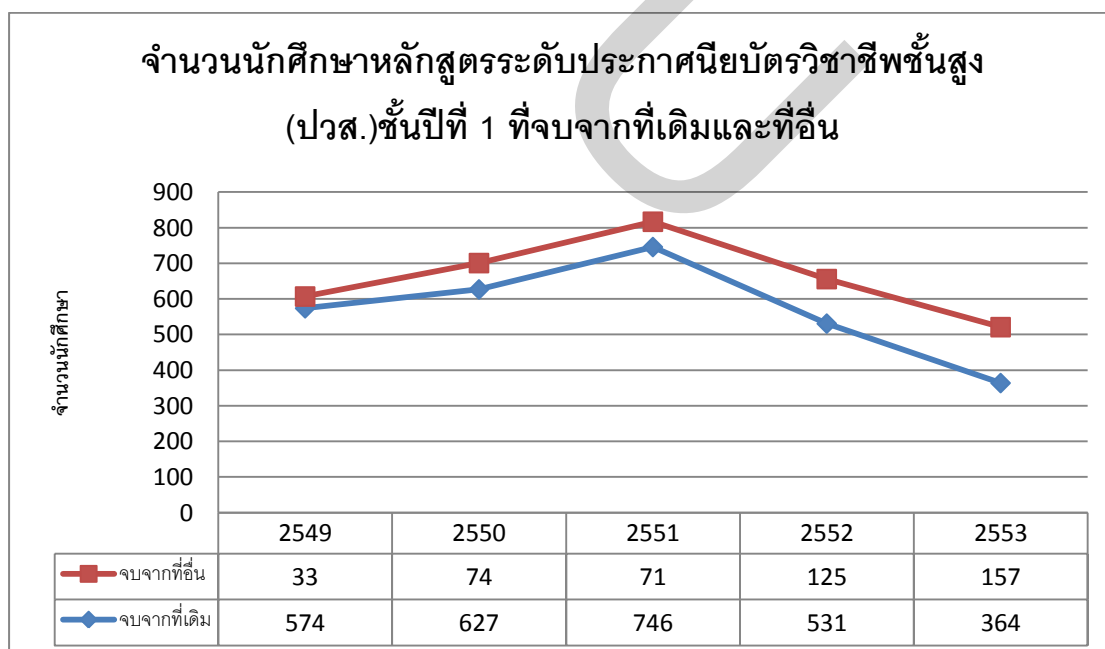
ที่มา: งานแนะแนวอาชีพและการจัดหางาน ฝ่ายพัฒนากิจการนักเรียนนักศึกษา

หมายเหตุ: ^{1/} ข้อมูลของการจำนวนนักเรียนที่จบจะเป็นฐานข้อมูลในการศึกษาต่อในปีถัดไป

จากตารางที่ 3.6 ในปีการศึกษาที่ 2549 - 2553 มีนักเรียนที่จบระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) จากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีในแต่ละปีการศึกษา 2549-2553 จำนวน 1,005 949 686 และ 744 คนตามลำดับ เลือกศึกษาต่อที่เดิมคิดเป็นร้อยละ 62 ร้อยละ 79 ร้อยละ 77 และร้อยละ 49 ตามลำดับ จากสัดส่วนของนักเรียนที่เลือกศึกษาต่อที่เดิม แสดงให้เห็นว่าความต้องการในการเลือกศึกษาต่อที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีลดลง ซึ่งในปีการศึกษา 2553 ลดลงมากจากปีก่อน คิดเป็นร้อยละ 28 สามารถแสดงเป็นกราฟได้ดังภาพที่ 3.1 และภาพที่ 3.2

ภาพที่ 3.1 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปีการศึกษา 2549-2553

ภาพที่ 3.2 แสดงจำนวนนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่เข้าศึกษาต่อ
วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีที่จบจากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีและที่อื่น ปีการศึกษา 2549-2553

3.1.2 ทางด้านการเงิน (ค่าเทอม) ตลอดหลักสูตรภาคเรียนที่ 1 และ ภาคเรียนที่ 2

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ

นโยบายเรียนฟรี 15 ปี

ภาคเรียนที่ 1 ค่าระดมสิ่งแวดล้อม 600 บาท

(เฉพาะภาคเรียนที่ 1 ที่ต้องเสียค่าใช้จ่าย)

ค่าระดมสิ่งแวดล้อมประกอบไปด้วย

- ค่ารักษาสีสิ่งแวดล้อมปีละ	200	บาท
- ค่าวารสารสิ่งพิมพ์ปีละ	100	บาท
- ค่าตรวจสอบสุขภาพ ปีละ	50	บาท
- ค่าประกันอุบัติเหตุปีละ	150	บาท

ภาคเรียนที่ 2 ค่าระดมสิ่งแวดล้อม (ค่าใช้จ่าย 200 บาท)

หมายเหตุ: ทั้งปวช.และปวส.

ที่มา: ฝ่ายการเงิน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.)		หน่วยกิตละ 50 บาท
การบัญชี (กบ.)	23	หน่วย
การตลาด (กต.)	27	หน่วย
เลขานุการ (กล.)	26	หน่วย
ธุรกิจค้าปลีก (คป.)	13	หน่วย (ทำงานไปด้วย)
คอมพิวเตอร์ธุรกิจ	23	หน่วย

หมายเหตุ: สามารถเบิกค่าเทอมได้ในกรณี บิดา-มารดา ทำงานรับราชการ และรัฐวิสาหกิจ

ที่มา: ฝ่ายการเงิน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research) เก็บรวบรวมข้อมูลจากนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ (ปวช.) ชั้นปีที่ 3 ของวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีทั้งหมด 400 คน โดยเลือกตัวอย่างใช้วิธี Quota sampling ซึ่งเป็นการกำหนด Quota ตามใช้วิธีการเลือกตามความสะดวก (Convenience Sampling) โดยการศึกษาครั้งนี้จะนำเสนอผลการศึกษาดังต่อไปนี้

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยการสำรวจระดับความพึงพอใจ

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model)

4.1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างในงานวิจัยนี้มีทั้งหมด 400 คน โดยกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะส่วนบุคคลทั่วไป ซึ่งแสดงรายละเอียดตามตาราง ดังนี้

ตารางที่ 4.1 จำนวนและร้อยละข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ลักษณะ	ไม่ศึกษาต่อ	ร้อยละ	ศึกษาต่อ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
1. เพศ						
ชาย	44	11	52	13	96	24
หญิง	127	31.75	177	44.25	304	76
2. สาขาวิชาที่จบ						
สาขาวิชาบัญชี	55	13.8	87	21.7	142	35.5
สาขาวิชาคอมพิวเตอร์	58	14.5	52	13	110	27.5
สาขาวิชาการขาย	5	1.3	14	3.5	87	21.8
สาขาวิชาเลขานุการ	34	8.5	53	13.2	19	4.7
สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกทวิภาคี	15	3.8	19	4.7	34	8.5
สาขาวิชาการท่องเที่ยว	4	1	4	1	8	2
3. เกรดเฉลี่ยสะสม						
เกรดน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00	2	0.5	5	1.3	7	1.8
2.01-2.50	22	5.5	23	5.7	45	11.2
2.51-3.00	48	12	53	13.2	101	25.2
3.01-3.50	53	13.3	82	20.5	135	33.8
3.51-4.00	46	11.5	66	16.5	112	28

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	ไม่ศึกษาต่อ	ร้อยละ	ศึกษาต่อ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
4. อาชีพของผู้ปกครอง						
รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ	34	8.5	36	9	70	17.5
ประกอบธุรกิจส่วนตัว	42	10.5	32	8	74	18.5
รับจ้าง	59	14.7	117	29.3	176	44
พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน	28	7	22	5.5	50	12.5
เกษตรกรกรรม	6	1.5	2	0.5	8	2
อื่นๆ	2	0.5	20	5	22	5.5
5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง						
ไม่ได้เรียน	2	0.5	2	0.5	4	1
ต่ำกว่าประถม	9	2.3	16	4	25	6.3
ประถมศึกษาป.6	46	11.5	69	17.3	115	28.8
มัธยม 3 หรือเทียบเท่า	23	5.8	33	8.2	56	14
มัธยม 6/ปวช.3 หรือเทียบเท่า	28	7	40	10	68	17
ปวส/ม.6 หรือเทียบเท่า	25	6.3	33	8.2	58	14.5
ปริญญาตรี	37	9.2	35	8.8	72	18
ปริญญาโท	1	0.2	1	0.3	2	0.5
6. รายได้ของผู้ปกครอง						
น้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000	7	1.8	6	1.5	13	3.3
50,001-100,000 บาท	37	9.2	61	15.3	98	24.5
100,001-500,000 บาท	113	28.2	147	36.8	260	65
500,001-1,000,000 บาท	14	3.5	15	3.8	29	7.3

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	ไม่ศึกษาต่อ	ร้อยละ	ศึกษาต่อ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว						
1-2 คน	3	0.8	9	2.2	12	3
3-4คน	121	30.2	153	38.3	274	68.5
5คนขึ้นไป	37	9.2	67	17.8	114	28.5
8. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ (ไม่รวมนักเรียน)						
ไม่มี	49	12.3	86	21.5	135	33.8
1-2 คน	114	28.5	134	33.5	248	62
3-4 คน	8	2	9	2.2	17	4.2
9. สถานภาพของบิดามารดา						
อยู่ด้วยกัน	140	35	186	46.5	326	81.5
แยกกันอยู่	22	5.5	38	9.5	60	15
หย่าร้าง	8	2	3	0.8	11	2.8
ถึงแก่กรรม	1	0.2	2	0.5	3	0.7
10. ภูมิลำเนาของนักเรียน						
ต่างจังหวัด	34	8.5	49	12.3	83	20.8
กรุงเทพและเขตปริมณฑล	137	34.2	180	45	317	79.2
11. รายได้พิเศษระหว่างศึกษา						
มีรายได้พิเศษ	55	13.7	75	18.8	130	32.5
ไม่มีรายได้พิเศษ	116	39	154	38.5	270	67.5

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ลักษณะ	ไม่ศึกษาต่อ	ร้อยละ	ศึกษาต่อ	ร้อยละ	รวม	ร้อยละ
12. การเดินทางมาศึกษา						
รถรับจ้างส่งนักเรียนประจำ	6	1.5	7	1.8	13	3.3
รถสองแถว/มอเตอร์ไซค์รับจ้าง	50	12.5	52	13	102	25.5
เดิน	16	4	24	6	40	10
พาหนะส่วนตัว	2	0.5	5	1.3	7	1.8
รถประจำทาง/รถตู้	97	24.2	141	35.3	238	59.5
รวม	171	42.8	229	57.2	400	100

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.1 พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่ต้องการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจำนวน 229 คน คิดเป็นร้อยละ 57.2 และไม่ต้องการศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีจำนวน 171 คน คิดเป็นร้อยละ 42.8 ตามลำดับ สามารถอธิบายได้ดังนี้

1. เพศ พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 304 คน คิดเป็นร้อยละ 76.0 และเพศชาย จำนวน 96 คน คิดเป็นร้อยละ 24.0

2. สาขาวิชาที่จบ พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่ศึกษาในสาขาบัญชี จำนวน 142 คน คิดเป็นร้อยละ 35.5 รองลงมาเป็นสาขาคอมพิวเตอร์ จำนวน 110 คน คิดเป็นร้อยละ 27.5 สาขาการขาย จำนวน 87 คน คิดเป็นร้อยละ 21.8 สาขาธุรกิจค้าปลีกทวิภาคจำนวน 34 คน คิดเป็นร้อยละ 8.5 สาขาเลขานุการจำนวน 19 คน คิดเป็นร้อยละ 4.7 สาขาการท่องเที่ยวจำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 และ ตามลำดับ

3. เกรดเฉลี่ย พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับ 3.01 – 3.50 จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 รองลงมา คือ ระดับ 3.51 – 4.00 จำนวน 112 คน คิดเป็นร้อยละ 28.0 ระดับ 2.51 – 3.00 มีจำนวน 101 คน คิดเป็นร้อยละ 25.2 ระดับ 2.01 – 2.50

จำนวน 45 คน คิดเป็นร้อยละ 11.2 และเกรดเฉลี่ยน้อยกว่าหรือเท่ากับ 2.00 มีจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

4. อาชีพของผู้ปกครอง พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้าง จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44.0 รองลงมาคือประกอบธุรกิจส่วนตัว จำนวน 74 คน คิดเป็นร้อยละ 18.5 รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน 70 คน คิดเป็นร้อยละ 17.5 พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน จำนวน 50 คน คิดเป็นร้อยละ 12.5 อาชีพอื่นๆ จำนวน 22 คน คิดเป็นร้อยละ 5.5 และเกษตรกร จำนวน 8 คน คิดเป็นร้อยละ 2.0 ตามลำดับ

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีการศึกษาระดับประถมศึกษา จำนวน 115 คน คิดเป็นร้อยละ 28.8 รองลงมา คือ ระดับปริญญาตรี จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18.0 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 6/ ปวช. 3 หรือเทียบเท่า จำนวน 68 คน คิดเป็นร้อยละ 17.0 ระดับปวส. หรือเทียบเท่า จำนวน 72 คน คิดเป็นร้อยละ 18 ระดับมัธยมศึกษาปีที่ 3 หรือเทียบเท่า จำนวน 58 คน คิดเป็นร้อยละ 14.5 ระดับต่ำกว่าประถมศึกษา จำนวน 25 คน คิดเป็นร้อยละ 6.3 ไม่ได้เรียนจำนวน 4 คน คิดเป็นร้อยละ 1.0 และระดับปริญญาโท จำนวน 2 คน คิดเป็นร้อยละ 0.5 ตามลำดับ

6. รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีรายได้ 100,001 – 500,000 บาทต่อปี จำนวน 260 คน คิดเป็นร้อยละ 65.0 รองลงมาคือ มีรายได้ 50,001 – 100,000 บาทต่อปี จำนวน 98 คน คิดเป็นร้อยละ 24.5 มีรายได้ 500,001 – 1,000,000 บาทต่อปี จำนวน 29 คน คิดเป็นร้อยละ 7.3 และมีน้อยกว่าหรือเท่ากับ 50,000 บาทต่อปี จำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.3 ตามลำดับ

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีสมาชิกในครอบครัว 3-4 คนจำนวน 274 คน คิดเป็นร้อยละ 68.5 รองลงมาคือจำนวนสมาชิกในครอบครัวมากกว่า 5 คนขึ้นไป จำนวน 114 คน คิดเป็นร้อยละ 28.5 และมีจำนวนสมาชิกในครอบครัว 1-2 คน จำนวน 12 คน คิดเป็นร้อยละ 3 มีตามลำดับ

8. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1-2 คนจำนวน 248 คน คิดเป็นร้อยละ 62 รองลงมาคือไม่มีพี่น้องที่กำลัง

ศึกษาอยู่ จำนวน 135 คน คิดเป็นร้อยละ 33.8 มีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ จำนวน 17 คน คิดเป็นร้อยละ 4.2 และมีพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 5 คนขึ้นไปจำนวน 1 คน คิดเป็นร้อยละ 0.3 ตามลำดับ

9. สถานภาพของบิดามารดา พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่บิดามารดาอยู่ด้วยกันจำนวน 326 คน คิดเป็นร้อยละ 81.5 รองลงมาคือบิดามารดาหย่าร้าง จำนวน 60 คน คิดเป็นร้อยละ 15.0 บิดามารดาแยกกันอยู่จำนวน 11 คน คิดเป็นร้อยละ 2.8 และถึงแก่กรรม 3 คน ร้อยละ 0.7 ตามลำดับ

10. ภูมิลำเนาของนักเรียน พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่นักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่กทม.และปริมณฑลจำนวน 317 คน คิดเป็นร้อยละ 79.2 และนักเรียนมีภูมิลำเนาอยู่ต่างจังหวัดจำนวน 83 คน คิดเป็นร้อยละ 20.8 ตามลำดับ

11. รายได้พิเศษระหว่างศึกษา พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษระหว่างศึกษาจำนวน 270 คน คิดเป็นร้อยละ 67.5 และมีรายได้พิเศษระหว่างศึกษาจำนวน 130 คน คิดเป็นร้อยละ 32.5 ตามลำดับ

12. วิธีการเดินทางมาศึกษา พบว่ามีผู้ตอบแบบสอบถามจำนวน 400 คน ส่วนใหญ่เดินทางมาศึกษาโดยรถประจำทาง/รถตู้จำนวน 238 คน คิดเป็นร้อยละ 59.5 รองลงมาคือเดินทางมาศึกษาโดยรถสองแถว/มอเตอร์ไซค์รับจ้างจำนวน 102 คน คิดเป็นร้อยละ 25.5 เดินทางมาโดยพาหนะส่วนตัว จำนวน 40 คน คิดเป็นร้อยละ 10.0 เดินทางมาสถานศึกษาจำนวน 13 คน คิดเป็นร้อยละ 3.2 และ เดินทางมาศึกษาโดยรถรับจ้างที่รับส่งนักเรียนประจำจำนวน 7 คน คิดเป็นร้อยละ 1.8 ตามลำดับ

4.2 การวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับความพึงพอใจหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัย พัฒนการชนบุรี

ข้อมูลเกี่ยวกับระดับความพึงพอใจที่ส่งผลต่อการตัดสินใจในการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพัฒนการชนบุรีของกลุ่มตัวอย่าง ตัวแปรดังกล่าว แสดงค่าคะแนนเฉลี่ย ดังตารางต่อไปนี้

ตารางที่ 4.2 ค่าเฉลี่ย และระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจและต้นทุน

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพัฒนการชนบุรี	กลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับการ ตัดสินใจ
ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ			
หลักสูตร			
1. เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาล	4.52	.51	มากที่สุด
2. การจัดการเรียนการสอนที่ดีมีมาตรฐาน	4.35	.56	มากที่สุด
3. ครูมีความรู้เชี่ยวชาญโดยตรงและให้ความรักความเอาใจ ใส่ต่อลูกศิษย์	3.96	.63	มาก
4. มีกฎระเบียบข้อบังคับการและแต่งกายที่เข้มงวด	3.84	.61	มาก
5. มีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ	2.78	.68	ปานกลาง
6. ไม่ต้องมีการสอบคัดเลือก	4.38	.54	มากที่สุด
หลักสูตรโดยรวม	3.97	.23	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	กลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับการ ตัดสินใจ
ความชอบความถนัดและความสนใจ			
7. ตัวนักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัด ส่วนตัว	4.59	.60	มากที่สุด
8. ผิดหวังการสอบจากที่อื่น	4.14	.63	มาก
ความชอบความถนัดและความสนใจโดยรวม	4.37	.45	มากที่สุด
อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ			
9. บิดา มารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา	4.24	.62	มากที่สุด
10. ได้รับคำแนะนำจากครู	4.28	.53	มากที่สุด
11. ได้รับคำแนะนำและชักชวนจากรุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่า	4.06	.65	มาก
12. ได้รับการชักชวนจากเพื่อน	4.43	.60	มากที่สุด
13. มีพี่หรือญาติศึกษาอยู่	4.16	.56	มาก
14. ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ	3.38	.59	ปานกลาง
อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆโดยรวม	4.10	.21	มาก
ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพ			
15. คาดหวังจะมีความก้าวหน้าในการประกอบ อาชีพหลังจบการศึกษาเช่น หางานทำง่าย ฯลฯ	4.22	.61	มากที่สุด
ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพโดยรวม	4.22	.61	มากที่สุด
ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจโดยรวม	4.16	.21	มาก

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	กลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ		
	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน S.D	ระดับการ ตัดสินใจ
ปัจจัยทางด้านต้นทุน			
16. สะดวกในการเดินทางหรือบ้านใกล้	4.33	.52	มากที่สุด
17. เสียค่าเทอมถูก	4.23	.57	มากที่สุด
ปัจจัยทางด้านต้นทุนโดยรวม	4.28	.38	มากที่สุด

ที่มา: จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.2 ของกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีพบว่า กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อที่เดิม จำแนกตามปัจจัยด้านความพอใจในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ($\bar{X} = 4.16$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ อันดับดับแรก ตัวนักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัดส่วนตัว ($\bar{X} = 4.59$) รองลงมา เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาล ($\bar{X} = 4.52$) ได้รับการชักชวนจากเพื่อน ($\bar{X} = 4.43$) ไม่ต้องการสอบคัดเลือก ($\bar{X} = 4.38$) มีการจัดการเรียนการสอนที่ดีมี ($\bar{X} = 4.35$) ได้รับคำแนะนำจากครู ($\bar{X} = 4.28$) เบียด มารดาหรือผู้ปกครองต้องการให้ศึกษา ($\bar{X} = 4.24$) และคาดหวังว่าจะมีความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาที่นี้ ($\bar{X} = 4.22$) ตามลำดับ

สำหรับระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพอใจที่นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีอยู่ในระดับมาก ได้แก่ อันดับแรก มีพี่หรือญาติศึกษาอยู่ ($\bar{X} = 4.16$) รองลงมา ผิดหวังการสอบคัดเลือกจากที่อื่น ($\bar{X} = 4.14$) ได้รับคำแนะนำและชักชวนจากรุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่า ($\bar{X} = 4.06$) ครูผู้สอนมีความรู้เชี่ยวชาญโดยตรง

และให้ความรักความเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์ ($\bar{X} = 3.96$) และมีกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ($\bar{X} = 3.84$) ตามลำดับ

ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านความพึงพอใจที่นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีอยู่ในระดับปานกลาง ได้แก่ อันดับแรก เพราะได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อ ($\bar{X} = 3.38$) และมีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ ($\bar{X} = 2.78$) ตามลำดับ

กลุ่มตัวอย่างมีระดับการตัดสินใจต่อปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเรียนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำแนกตามปัจจัยด้านต้นทุนในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.28$) และเมื่อพิจารณาเป็นรายข้อ พบว่า ระดับความคิดเห็นต่อปัจจัยด้านต้นทุนที่อยู่ในระดับมากที่สุด ได้แก่ สะดวกในการเดินทางหรือบ้านใกล้ ($\bar{X} = 4.33$) และเพราะเสียค่าเทอมถูกกว่าที่อื่น ($\bar{X} = 4.23$) ตามลำดับ

4.3 สรุปผลการวิเคราะห์ความพึงพอใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษากลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อโดยการเรียงอันดับความสำคัญระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจากมากไปหาน้อย เพื่อทราบปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี อันเป็นแนวทางการสร้างนโยบายเพื่อเพิ่มจุดแข็งและโอกาสที่เอื้อต่อการพัฒนาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีดังตารางต่อไปนี้

4.3.1 ผลการวิเคราะห์ของกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.3 ปัจจัยทางด้านความพอใจจากระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย 3 อันดับ

อันดับ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับการตัดสินใจ
1	ตัวนักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัดส่วนตัว	4.59	มากที่สุด
2	เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาล	4.52	มากที่สุด
3	ได้รับการชักชวนจากเพื่อน	4.43	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.3 พบว่ากลุ่มที่เลือกศึกษาต่อให้เหตุผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำแนกตามปัจจัยทางด้านความพอใจว่า ตัวนักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัดส่วนตัว มาเป็นอันดับแรก ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.59 รองลงมาได้แก่ เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาล ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.52 อาจเพราะนักเรียนมีความภาคภูมิใจในความมีชื่อเสียงของสถานศึกษาประกอบกับเป็นของภาครัฐ บ่งบอกถึงมาตรฐาน และสวัสดิการต่างๆที่ภาครัฐจะเป็นผู้สนับสนุน จึงส่งผลทำให้มีการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี และ อันดับ 3 ได้แก่ ได้รับการชักชวนจากเพื่อน ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.43 เนื่องจากอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นที่สำคัญสำหรับวัยรุ่นนั่นก็คือ เพื่อน อันเกิดจากความรักใคร่สนิทสนม และ

ความคุ้นเคยที่เคยได้ร่วมศึกษากันมา สร้างเป็นความผูกพันที่แน่นแฟ้น จึงทำให้มีการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.4 ปัจจัยทางด้านความพอใจจากระดับความคิดเห็นน้อยไปหามาก 3 อันดับ

อันดับ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับการตัดสินใจ
1	มีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ	2.78	ปานกลาง
2	ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ	3.38	ปานกลาง
3	มีกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด	3.84	มาก

จากตารางที่ 4.4 พบว่ากลุ่มที่เลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี มี 3 ปัจจัยที่ไม่ใช่เหตุผลหลักที่ใช้ในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ซึ่งสามารถบอกถึงความบกพร่องของสถานศึกษา อันดับแรก ได้แก่ มีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ ด้วยคะแนนเฉลี่ย 2.78 แสดงถึงสถานศึกษามีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนที่ไม่ค่อยเพียงพอต่อการเรียนการสอน รองลงมาได้แก่ ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ สื่อสิ่งพิมพ์ ป้ายโฆษณา เว็บไซต์ต่างๆ ฯลฯ ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.38 อาจเป็นเพราะสถานศึกษาไม่ค่อยมีการประชาสัมพันธ์ทางด้านการรับสมัครเข้าศึกษาต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จึงทำให้นักเรียนและบุคคลทั่วไปภายนอกสถานศึกษาไม่ค่อยทราบข้อมูลข่าวสารของทางสถานศึกษาอย่างเต็มที่ และอันดับที่ 3 มีกฎระเบียบข้อบังคับและแต่งกายที่เข้มงวด ด้วยคะแนนเฉลี่ย 3.84 ดังนั้น ปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัยดังกล่าว ผู้บริหารควรนำมาพิจารณาปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพทางเพื่อทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมีความพอใจและมีความสุขในการศึกษาต่อที่นี้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการชักจูงญาติพี่น้องและบุคคลทั่วไปให้เลือกศึกษาต่อที่นี้เพิ่มขึ้นได้อีกด้วย

ตารางที่ 4.5 ปัจจัยทางด้านต้นทุนจากระดับความคิดเห็นมากไปหาน้อย

อันดับ	ปัจจัยที่มีผลต่อการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับการตัดสินใจ
1	สะดวกในการเดินทาง	4.33	มากที่สุด
2	เสียค่าเล่าเรียนถูก	4.23	มากที่สุด

จากตารางที่ 4.5 พบว่า กลุ่มที่เลือกศึกษาต่อให้เหตุผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำแนกตามปัจจัยทางด้านต้นทุนว่า สะดวกในการเดินทางมาเป็นอันดับแรก ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.33 อาจเป็นเพราะปัจจัยในเรื่องการเดินทางหรือบ้านใกล้ ถือเป็นปัจจัยทางด้านต้นทุนในเรื่องของค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปศึกษาถ้าใช้จำนวนเงินไม่มากจนเกินไปและมีความสะดวกในการเดินทาง อีกทั้งไม่เหน็ดเหนื่อยในการเดินทาง ก็จะทำให้นักเรียนมีโอกาสตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพิ่มมากขึ้น เพราะบางครั้งระยะทางและวิธีการเดินทางอาจเป็นอุปสรรคทำให้เลือกศึกษาน้อยลง และรองลงมา เสียค่าเล่าเรียนถูกกว่าที่อื่น ด้วยคะแนนเฉลี่ย 4.23 เพราะค่าใช้จ่ายในการศึกษามีความสำคัญในการตัดสินใจของนักเรียนหรือบุคคลทั่วไปอยู่แล้ว ถ้าค่าใช้จ่ายทางการศึกษาตลอดหลักสูตรต่ำ(ถูก) อันเป็นปัจจัยที่ดึงดูดและกระตุ้นการตัดสินใจได้เป็นอย่างดี จึงส่งผลทำให้นักเรียนมีการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.6 สรุปอันดับระดับความคิดเห็นของปัจจัยรายชื่อทางด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่นที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

อันดับ	ปัจจัยทางด้านอิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	ค่าเฉลี่ย \bar{X}	ระดับการตัดสินใจ
1	เพื่อน	4.43	มากที่สุด
2	ครู	4.38	มากที่สุด
3	บิดามารดาหรือผู้ปกครอง	4.28	มากที่สุด
4	พี่และญาติศึกษาอยู่	4.16	มาก
5	รุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่า	4.06	มาก
6	สื่ออื่นๆ	3.38	ปานกลาง

จากตารางที่ 4.6 พบว่า เพื่อนมีส่วนในการตัดสินใจมากที่สุด รองลงมาได้แก่ ครู บิดามารดาหรือผู้ปกครอง พี่และญาติศึกษาอยู่ และรุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่าและสื่ออื่นๆ ตามลำดับ แสดงให้เห็นว่าเพื่อน คือความคุ้นเคย ความผูกพัน ความสนิทสนมที่มีร่วมกันมา มีบทบาทที่สำคัญในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.7 อันดับคะแนนเฉลี่ยของปัจจัยทางด้านความพอใจและทางด้านต้นทุนเป็นรายชื่อใหญ่ที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.)ที่วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี

อันดับ	ปัจจัยทางด้านความพอใจ	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1	ความชอบความถนัดและความสนใจ	4.37
2	ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อศึกษาจบ	4.22
3	อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น	4.10
4	หลักสูตร	3.97
อันดับ	ปัจจัยทางด้านต้นทุน	ค่าเฉลี่ย (\bar{X})
1	เพราะสะดวกในการเดินทาง	4.33
2	เพราะเสียค่าเล่าเรียนถูกกว่าที่อื่น	4.23

จากตารางที่ 4.7 พบว่า อันดับของกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ ให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อใหญ่ของปัจจัยทางด้านความพอใจที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพัฒนวิชาการธนบุรี อันดับแรกได้แก่ ความชอบความถนัดและความสนใจ เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญรายชื่อย่อยของกลุ่มที่เลือกศึกษาต่อ พบว่า นักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด อันดับสองได้แก่ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อศึกษาจบ อันดับสาม ได้แก่ อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญรายชื่อย่อย ได้รับคำชักชวนจากเพื่อนมากที่สุด อันดับสี่ได้แก่ หลักสูตร เมื่อพิจารณาการให้ความสำคัญรายชื่อย่อย พบว่า เพราะเป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาลตามลำดับ ส่วนปัจจัยทางด้านต้นทุนกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อ ให้ความสำคัญกับปัจจัยในเรื่องความสะดวกในการเดินทางมากที่สุดและ เสียค่าเล่าเรียนถูก ตามลำดับ

4.4 การวิเคราะห์ความสัมพันธ์ของตัวแปรอิสระกับตัวแปรตาม โดยใช้แบบจำลองโลจิต (Logit Model)

การหาความสัมพันธ์ของปัจจัยต่างๆ โดยประมาณค่าสัมประสิทธิ์ของสมการปัจจัย กำหนดการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยใช้ Binary-choice model ซึ่งเป็นรูปแบบจำลองที่ใช้วิเคราะห์ตัวแปรตามที่มีลักษณะเป็นข้อมูลเชิงคุณภาพ (Model of Qualitative Choice) เมื่อต้องเผชิญกับการตัดสินใจเลือกในทางเลือก 2 ทาง คือ ศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ โดยสมมติฐานให้ความน่าจะเป็นของการตัดสินใจศึกษาต่อและไม่ศึกษาต่อ มีรูปแบบเท่ากับความถี่สะสมของการแจกแจงแบบโลจิสติกส์ซึ่งเป็น Specified Model ของ Binary-choice model ซึ่งเรียกว่าแบบจำลองโลจิต (Logit Model)

จากการวิเคราะห์ข้อมูลโดยวิธี Stepwise เพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสมในการอธิบายสมการ และเลือกโมเดลที่ดีที่สุดในการอธิบายปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จากโมเดลที่ได้ตั้งข้อสมมติฐานไว้ พบว่ามีเพียง 2 ปัจจัยที่ไม่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ปัจจัยที่ไม่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = 0.05$) มี 1 ตัวแปร ได้แก่ เกรดเฉลี่ยสะสม เนื่องจากผลการศึกษา พบว่า นักศึกษาส่วนใหญ่มีเกรดเฉลี่ยอยู่ในระดับดี (เกรดเฉลี่ย 3.01 – 3.50) ดังนั้นเกรดเฉลี่ยจะดีหรือไม่ ก็สามารถจะตัดสินใจศึกษาต่อที่สถานศึกษาอื่นได้เช่นเดียวกัน จึงไม่เป็นปัจจัยหนึ่งที่ต้องการตัดสินใจศึกษาต่อของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ซึ่งผลการศึกษาไม่สอดคล้องกับสมมติฐานการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในด้านการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

นอกจากนี้ เมื่อจำแนกตามเหตุผลในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พบว่า ปัจจัยที่มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับความเชื่อมั่น 95% ($\alpha = 0.05$) ประกอบด้วย 2 ตัวแปร ได้แก่ คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย และคะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย จึงเป็นปัจจัยหนึ่งต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ซึ่งผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในด้านการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ดังนั้น การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรมทางสถิติ SPSS โดยวิธี Stepwise เพื่อหาตัวแปรที่เหมาะสมในการอธิบายสมการอันได้แสดงผลลัพธ์ไว้ในภาคผนวก และเลือกโมเดลที่ดีที่สุด ดังตารางที่ 4.8

ตารางที่ 4.8 ผลการวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สมการ Binary Logistic

ตัวแปร	β	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(β)
คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย	1.477	.514	8.269	1	.004	4.381
คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย	.864	.273	10.023	1	.002	2.373
Constant	-9.154	2.240	16.699	1	.000	.000

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.8 พบว่า มี 2 ตัวแปรที่มีอิทธิพลในการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี สามารถเขียนเป็นสมการถดถอยโลจิสติกดังนี้

$$Y = -9.154 + 1.477X_1 + 0.864X_2$$

โดยที่

Y คือ ตัวแปรหุ่นการตัดสินใจศึกษาต่อ, $Y = 0$ ไม่ศึกษาต่อ $Y = 1$ ศึกษาต่อ

X_1 คือ คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย

X_2 คือ คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย

จากสมการข้างต้น พบว่า

- 1) คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ยและคะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ยมีความสัมพันธ์ในทิศทางเดียวกันกับการศึกษาต่อ การประมาณค่าสัมประสิทธิ์เป็นบวก
- 2) ตัวแปรต้นทั้ง 2 ตัว คือ คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ยและคะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย มีค่า β เป็นบวก ดังนั้น ค่า $\text{Exp}(\beta) > 1$ แสดงว่าปัจจัยทั้ง 2 ตัว ช่วยเพิ่มโอกาสการศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง

การแปรผลการวิเคราะห์สมการถดถอยโลจิสติกส์

1. คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีในทิศทางเดียวกันเนื่องจากเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า คะแนนทางด้านความพอใจ ทำให้มีโอกาสศึกษาต่อสูงถึง 4.38 เท่าโดยที่ปัจจัยอื่นๆคงที่ ทั้งนี้ การเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ส่วนใหญ่อาจมาจากปัจจัยรายชื่อของปัจจัยทางด้านความพอใจ อาทิเช่น นักเรียนมีความชอบและความถนัดส่วนตัวมากที่สุด อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลคนอื่น เช่น เพื่อน ครู บิดามารดาหรือผู้ปกครอง ญาติ รุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่าตามลำดับ ซึ่งความใกล้ชิดตรงส่วนตรงนี้เองเป็นปัจจัยที่ส่งเสริมการตัดสินใจของนักเรียนได้เป็นอย่างดี นอกเหนือจากความชอบความถนัดของตัวเอง อีกทั้งยังมีหลักสูตร เช่น เป็นหลักสูตรของรัฐบาล มีวิธีการจัดการเรียนการสอนที่ดีมีมาตรฐาน ครูมีความรู้ความเชี่ยวชาญและเอาใจใส่ต่อศิษย์ รวมไปถึงในเรื่องของความพร้อมของสถานศึกษาที่มีการจัดเตรียมวัสดุ อุปกรณ์การเรียน การสอนที่เหมาะสมกับนักเรียน และสุดท้ายคือการมองถึงผลลัพธ์หลังจากจบการศึกษาที่นี้ ได้แก่ การหางานทำง่าย ปัจจัยทางด้านความพอใจที่มีความแตกต่างกันจึงมีโอกาสศึกษาต่ออย่างมีนัยสำคัญ ถ้ามีคะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ยสูงก็จะทำให้มีโอกาสตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้นได้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับสมมติฐานการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ในด้านการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

2. คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย ของกลุ่มตัวอย่างมีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีในทิศทางเดียวกันเนื่องจากเครื่องหมายสัมประสิทธิ์เป็นบวก แสดงว่า คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ยอันประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเดินทางหรือบ้านใกล้ เป็นปัจจัยที่นักเรียนให้ความสำคัญมากที่สุด รองลงคือ ค่าเล่าเรียนถูก ทำให้มีโอกาสศึกษาต่อสูงถึง 2.37 เท่าโดยที่ปัจจัยอื่นๆคงที่ ทั้งนี้เพราะนอกจากจะพิจารณาคะแนนทางด้านความพอใจแล้ว ปัจจัยรายชื่อทั้ง 2 ปัจจัย ก็มีส่วนช่วยส่งเสริมการตัดสินใจได้เป็นอย่างดี เพราะคนส่วนมากชอบของดีและของถูก ดังนั้นการเลือกศึกษาต่อส่วนใหญ่ อาจมาจากปัจจัยทางด้านต้นทุนที่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ถ้ามีคะแนนด้านต้นทุนเฉลี่ยสูงก็จะทำให้มีโอกาสตัดสินใจเลือกศึกษาต่อเพิ่มขึ้นได้ ผลการศึกษาสอดคล้องกับ

สมมติฐานการประมาณค่าสัมประสิทธิ์ด้านการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.9 สรุปผลการศึกษาจากการทดสอบสมมติฐาน โดยโลจิท โมเดล (Logit Model)

ปัจจัยที่มีผลต่อการศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี	ผลการทดสอบสมมติฐาน (Logit Model)	
	ยอมรับ	ปฏิเสธ
1. เกรดเฉลี่ยสะสม		✓
2. คะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ย	✓	
3. คะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ย	✓	

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.9 พบว่า จากปัจจัยทั้ง 3 ปัจจัย ปัจจัยทางด้านความพอใจและปัจจัยทางด้านต้นทุนเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี หมายถึง ถ้ามีคะแนนทางด้านความพอใจเฉลี่ยและคะแนนทางด้านต้นทุนเฉลี่ยสูง จะทำให้มีโอกาสตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพิ่มขึ้น จึงยอมรับข้อสมมติฐาน แต่สำหรับเกรดเฉลี่ย ไม่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ดังนั้นเกรดเฉลี่ยจะดีหรือไม่ ก็สามารถศึกษาต่อที่อื่นได้เช่นเดียวกัน จึงปฏิเสธข้อสมมติฐานที่ตั้งไว้

ตารางที่ 4.10 การทดสอบความเหมาะสมของปัจจัยที่ใช้ในโมเดล

(Omnibus Test of Model Coefficients)

	Chi-square	df	Sig.
Step	21.495	2	.000
Block	21.495	2	.000
Model	21.495	2	.000

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.10 การทดสอบความเหมาะสมของปัจจัยที่ใช้ในโมเดล เป็นการทดสอบภาพรวมของโมเดลว่าปัจจัยที่ใช้มีความเหมาะสมในการอธิบายสมการ (Overall Model Evaluation) พิจารณาจากค่า Chi-square มีค่า 21.495 ซึ่งก็คือค่า Model Chi-square ที่มี $df = p = 2$ หมายความว่า มีสัมประสิทธิ์ของ Logistic Regression อย่างน้อย 1 ตัว ที่ไม่เป็นศูนย์ แสดงว่าตัวโมเดลนี้มีความเหมาะสมที่จะใช้ในการทำนายปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ตารางที่ 4.11 การตรวจสอบความสอดคล้องของโมเดล (Model Summary)

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	524.583 ^a	.052	.070

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

จากตารางที่ 4.11 ค่า -2 Log likelihood เป็นการทดสอบความเหมาะสมของ Model (Goodness and fit) โดยค่า -2 Log likelihood = 524.583 ค่าสัมประสิทธิ์ของการทำนาย (R^2) Cox & Snell และ Nagelkerke เป็นค่าที่บอกสัดส่วนหรือเปอร์เซ็นต์ที่สามารถอธิบายความผันแปรใน Logistic Regression Model ดังนั้น Cox & Snell R Square = 0.052 หมายความว่า สมการนี้สามารถ

อธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ถึง ร้อยละ 5.2 หรือ Nagelkerke R Square = 0.070

หมายความว่าสมการนี้สามารถอธิบายความผันแปรของตัวแปรตามได้ร้อยละ 7

ตารางที่ 4.12 ความถูกต้องของสมการในการทำนาย

กลุ่มตัวอย่างจริง	ผลการทำนายจากสมการ		
	ไม่ศึกษาต่อ(0)	ศึกษาต่อ(1)	%ความถูกต้อง
ไม่ศึกษาต่อ(0)	58	113	33.9
ศึกษาต่อ(1)	36	193	84.3
รวม			62.8

ที่มา : จากการสำรวจและคำนวณ

ความถูกต้องของสมการในการทำนาย เป็นการแสดงประสิทธิภาพของสมการถดถอยโลจิสติกส์ที่ใช้โดยพิจารณาข้อมูลที่เก็บมาได้ และผลการทำนายเปรียบเทียบกันว่าสมการสามารถทำนายปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อจากการสำรวจพบว่าศึกษาต่อ หรือไม่ศึกษาต่อ ได้ถูกต้องกี่เปอร์เซ็นต์โดยอาศัยปัจจัยที่มีในสมการ ผลการศึกษาพบว่า สมการทำนายปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อมีการศึกษาต่อถูกต้อง 84.3 และทำนายปัจจัยที่ผลต่อการตัดสินใจไม่เลือกศึกษาต่อ 33.9 โดยเฉลี่ยสมการถดถอยโลจิสติกส์ทำนายได้ถูกต้องร้อยละ 62.8

ข้อเสนอแนะของผู้ตอบแบบสอบถาม

1. ให้รัฐบาลจัดทำหลักสูตรการศึกษาปริญญาตรีต่อเนื่อง 2 ปี เหมือนเดิมให้สามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ทุกรายวิชา
2. ให้สถานศึกษามีการปรับปรุงห้องปฏิบัติการและห้องกิจกรรมต่างๆ เพิ่มอุปกรณ์การเรียนการสอนให้มีความทันสมัยโดยเฉพาะคอมพิวเตอร์ เครื่องพิมพ์ดีด และเพิ่มจำนวนหนังสือที่ให้ความรู้ในห้องสมุด รวมไปถึงทางด้านสุขอนามัยของนักเรียนและนักศึกษาในเรื่องของห้องน้ำให้มีความสะอาดมากยิ่งขึ้น

3. ให้สถานศึกษามีการคัดเกรดเฉลี่ยในการแบ่งสาขาวิชา แบ่งกลุ่ม รอบเช้า รอบบ่ายให้เหมาะสมกับความสามารถและความต้องการของนักเรียน
4. ให้สถานศึกษามีการเปิดเป็นหลักสูตรปริญญาตรี เพื่อที่จะได้ศึกษาต่อที่เดิม
5. ให้มีการประชาสัมพันธ์สถานศึกษาให้เป็นที่รู้จักของบุคคลทั่วไปและเด็กรุ่นใหม่ในสังคมมากยิ่งขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการศึกษา

จากการศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี รวมทั้งเพื่อศึกษาวิเคราะห์ความสำคัญของปัจจัยที่มีผลการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีและเพื่อสร้างข้อเสนอแนะแนวทางการจัดการอย่างมีประสิทธิภาพและประสิทธิผลต่อการดำเนินการต่างๆ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลจำนวน 400 ชุด และนำข้อมูลมาวิเคราะห์ทางสถิติ สามารถสรุปผลการศึกษาดังกล่าวได้ดังนี้

5.1 สรุปผลการศึกษา

กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 3 วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จำนวน 400 คน ทั้ง 5 สาขาวิชา ได้แก่ สาขาวิชาการบัญชี สาขาวิชาคอมพิวเตอร์ สาขาวิชาการเลขานุการ สาขาวิชาการขาย สาขาวิชาธุรกิจค้าปลีกทวิภาคี สาขาวิชาการท่องเที่ยว ส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง มีเกรดเฉลี่ยสะสมอยู่ในระดับ 3.01-3.50 อาชีพและระดับการศึกษาของผู้ปกครองส่วนใหญ่มีอาชีพรับจ้างและมีการศึกษาระดับประถมศึกษา รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี อยู่ที่ 100,001-500,000 บาทต่อปี ส่วนใหญ่จำนวนสมาชิกในครอบครัวมี 3-4 คน จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่ 1-2 คน สถานภาพผู้ปกครองส่วนใหญ่อยู่ด้วยกัน ภูมิลำเนาของนักเรียน ส่วนใหญ่อยู่ กทม.และปริมณฑล นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีรายได้พิเศษระหว่างการศึกษา การเดินทางมาศึกษาส่วนใหญ่คือ รถประจำทาง/รถตู้ และเลือกศึกษาต่อสาขาการบัญชีมากที่สุด

จากการทดสอบสมมติฐานเพื่อศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงกรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยใช้แบบจำลองโลจิท (Logit Model) พบว่า คะแนนปัจจัยทางด้านความพอใจเฉลี่ย ประกอบไปด้วย 4 ปัจจัย ได้แก่ อิทธิพลชักจูง

จากบุคคลอื่นๆ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา หลักสูตร ความชอบความถนัดและความสนใจ และคะแนนปัจจัยทางด้านต้นทุนเฉลี่ยประกอบไปด้วย ความสะดวกในการเดินทาง และค่าเล่าเรียนถูก มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

นอกจากนี้ยังศึกษาการให้คะแนนความสำคัญปัจจัยทางด้านความพอใจเฉลี่ยของกลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อ พบว่า กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อให้ความสำคัญกับปัจจัยรายชื่อมากที่สุด 3 อันดับ อันดับแรก ได้แก่ ตัวนักเรียนอยากเรียน เป็นความชอบและความถนัดส่วนตัว รองลงมา เป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงและเป็นของรัฐบาล และได้รับการชักชวนจากเพื่อน ตามลำดับ ส่วนปัจจัยรายชื่อที่ให้ความสำคัญน้อยที่สุด 3 อันดับ อันดับแรก มีห้องเรียนและอุปกรณ์การเรียนการสอนที่เพียงพอ รองลงมา ได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ทางสื่อต่างๆ และมีกฎระเบียบข้อบังคับและการแต่งกายที่เข้มงวด ตามลำดับ ส่วนคะแนนปัจจัยทางด้านต้นทุนเฉลี่ย อันดับแรก ได้แก่ สะดวกในการเดินทาง และเสียค่าเล่าเรียนถูก ตามลำดับ ดังนั้นผู้บริหารควรนำมาพิจารณาปรับปรุงและเพิ่มคุณภาพเพื่อทำให้กลุ่มตัวอย่างที่เลือกศึกษาต่อหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีได้รับความพึงพอใจและมีความสุขในการศึกษาต่อที่นี้มากยิ่งขึ้น อีกทั้งเป็นการเพิ่มโอกาสในการชักจูงญาติพี่น้องและบุคคลทั่วไปให้เลือกศึกษาต่อที่นี้เพิ่มขึ้นและให้เป็นที่ต้องการของนักเรียนและนักศึกษามากยิ่งขึ้น

5.2 อภิปรายผล

เนื่องด้วยสภาวะทางเศรษฐกิจและสังคมที่เปลี่ยนแปลงไป ไม่ว่าจะเป็นปัญหาว่างงาน ตลาดแรงงานส่วนใหญ่มีความต้องการแรงงานที่มีความรู้ ทักษะ ความชำนาญเฉพาะด้านเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะทางด้านอาชีวศึกษา อีกทั้งการมีสถานศึกษาอาชีวศึกษาเพิ่มมากขึ้น โดยเฉพาะทางด้านพณิชยกรรม ในขณะที่จำนวนนักเรียนและนักศึกษาที่สนใจศึกษาต่อน้อยลง จึงเกิดการแข่งขันกันทั้งภาครัฐและเอกชน การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี จะเป็นส่วนหนึ่งในการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเพื่อเพิ่มจำนวนนักเรียนและนักศึกษาที่ศึกษาต่อในสายทางด้านอาชีวศึกษา

อันเป็นการลดจำนวนการว่างงาน เพราะในสายทางด้านอาชีวศึกษานี้จะเป็นส่วนเติมเต็มแรงงานที่มีประสิทธิภาพในตลาดแรงงานได้เป็นอย่างดี โดยมีผลการศึกษาดังต่อไปนี้

5.2.1 การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียน กรณีศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีผลจากการศึกษาใน Logit Model พบว่า มี 2 ปัจจัย ได้แก่ คะแนนปัจจัยทางด้านความพอใจเฉลี่ย (หลักสูตร อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อจบการศึกษา ความชอบความถนัดและความสนใจ) และคะแนนปัจจัยทางด้านต้นทุนเฉลี่ย (ความสะดวกในการเดินทาง และค่าเล่าเรียนถูก) มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

5.2.2 ความชอบความถนัดและความสนใจ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมีระดับความคิดเห็นอยู่ในระดับมากที่สุดสอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด ศรีหาแหง่า (2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ พบว่าพฤติกรรมในการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาของเอกชนเกิดจากความชอบส่วนตัวของนักศึกษามากที่สุดเนื่องจากเป็นทั้งความสามารถพื้นฐานจากการได้สะสมประสบการณ์ความรู้ ทักษะและ ความสามารถพิเศษในตัวนักเรียนเอง อันเป็นการส่งเสริมความรู้ที่นักเรียนคิดจนเกิดความชอบและความถนัด

5.2.3 ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพเมื่อศึกษาจบเป็นปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีอยู่ในระดับมากที่สุด มีความสอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด ศรีหาแหง่า (2549) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อใน โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน เขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ เนื่องจากเมื่อนักศึกษาสำเร็จการศึกษาสามารถนำความรู้และวุฒิการศึกษาจะเป็นตัวสร้างโอกาสความเจริญในด้านการประกอบอาชีพอันจะนำพารายได้ ความมั่นคงในหน้าที่การงานเป็นการพัฒนาตนเองในอนาคตซึ่งเป็นที่จำเป็น นักเรียนสามารถนำความรู้ไปใช้ในการประกอบอาชีพได้จริง ส่งผลต่อความคาดหวังรายได้ที่ดีในอนาคตอีกด้วย

5.2.4 อิทธิพลการชักจูงจากบุคคลอื่น ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีอยู่ในระดับมาก ดังนั้นสถานศึกษาควรให้ความสำคัญ กับทัศนคติที่ติดกับชุมชน ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง และตัวนักเรียนเอง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีควรส่งเสริมทางด้านสื่อประชาสัมพันธ์ การโฆษณาวิทยาลัยจัดอยู่เกณฑ์ที่ค่อนข้างต่ำ หรืออาจจะมีข้อเสนอพิเศษให้กับศิษย์ปัจจุบัน ศิษย์เก่า รุ่นพี่ให้มีการชักชวนแนะนำผู้ที่สนใจศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง ให้มาสมัครศึกษาต่อที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี อันเป็นช่องทางในการเพิ่มจำนวนนักศึกษาให้เพิ่มขึ้น หรือมีการประชาสัมพันธ์ ให้ชุมชน ผู้ปกครอง ญาติ พี่น้อง และตัวนักเรียน ได้รับข้อมูลข่าวสารที่ประโยชน์ในด้านอาชีพ การทำงาน มีรายได้ ทั้งในระหว่างศึกษาและหลังจากจบการศึกษา เพราะมีส่วนผลักดันทางด้านความคิดให้กับเด็ก ช่วยกระตุ้นในการตัดสินใจ สอดคล้องกับงานวิจัยละเอียด ศรีหาเหง่า (2549) โดยเฉพาะเพื่อน

5.2.5 หลักสูตร ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีอยู่ในระดับมาก เป็นเรื่องของการบริหารจัดการของรัฐบาลและสถานศึกษาที่จะสร้างนโยบายร่วมกัน สถานศึกษาจะเป็นส่วนหนึ่งในการปรับปรุงให้สอดคล้องกับความต้องการของนักเรียน เช่น การจัดหลักสูตรให้ตรงกับตลาดแรงงานให้ได้มากที่สุด จัดทำโครงการการเรียนรู้ที่เป็นการสอนนักเรียนให้มีทักษะในการประกอบอาชีพอย่างแท้จริง ไม่เพียงแค่ศึกษาทฤษฎีแต่ต้องลงมือปฏิบัติด้วย การจัดเตรียมอุปกรณ์เพื่อการเรียนการสอนที่ทันสมัยให้เพียงพอกับจำนวนนักเรียนและนักศึกษา รวมไปถึงการใส่ใจทางด้านสุขอนามัยในนักเรียนเช่น การดูแลความสะอาดบริเวณวิทยาลัยและห้องน้ำของนักเรียน ผู้วิจัยมีความเห็นว่า ในแง่ของผู้บริหารควรมีการรณรงค์และสร้างกฎระเบียบที่เข้มงวดในเรื่องนี้เพื่อสร้างภาพลักษณ์ที่ดี ปัจจัยเหล่านี้ เป็นสิ่งสำคัญอันจะส่งผลต่อการเลือกศึกษาต่อของนักเรียน สอดคล้องกับการวิจัยของอารมณ เพชรชื่น (2545) ที่ศึกษาปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในแง่ของปัจจัยด้านโรงเรียนซึ่งตัวแปรที่ให้ความสำคัญมากคือ หลักสูตรที่เปิดสอนสอดคล้องกับสถานประกอบการ ที่ตั้งของโรงเรียน ภาพพจน์(อาคารและอุปกรณ์การเรียนการสอน)และขนาดของโรงเรียน ซึ่งอยู่ในการศึกษาปัจจัยทางด้านหลักสูตรของผู้วิจัย แต่ไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของกัญญมล เดือนเหมือน (2549) ที่ได้ศึกษาปัจจัยมุ่งใจในการเลือกเข้าศึกษาของ

นักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรีปทุม เรื่องความคิดเห็นที่มีต่อปัจจัยเลือกเข้าศึกษาต่อ ทางด้านการจัดการเรียนการสอน อาจเนื่องมาจากความแตกต่างของกลุ่มตัวอย่าง ที่มีการศึกษาที่แตกต่างกันระหว่างอุดมศึกษากับด้านอาชีวศึกษา ความพร้อมในการเป็นสถานศึกษาระดับปริญญาตรีมักมีความพร้อมที่สมบูรณ์และมีมาตรฐานไม่แตกต่างกันนัก จึงทำให้หลักสูตรไม่มีผลต่อการเรียนต่อของนักศึกษามหาวิทยาลัยศรีปทุม

5.2.6 จากการศึกษาของผู้วิจัยท่านหนึ่งพบว่า ผู้ปกครองที่มีอาชีพรับจ้าง มักส่งบุตรธิดาศึกษาต่อทางด้านอาชีวะเช่นเดียวกัน ซึ่งสอดคล้องกับกัทร ธรรมพิทักษ์ (2541) ที่ศึกษาปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาในจังหวัดพะเยา และสอดคล้องกับงานวิจัยของละเอียด ศรีหาแหง่า (2549) อาจเป็นเพราะอาชีพรับจ้าง เป็นอาชีพที่ใช้วุฒิการศึกษาทางด้านวิชาชีพ ประกอบอาชีพตามความถนัดและเป็นที่ต้องการของตลาดแรงงาน

5.2.7 เกรดเฉลี่ยสะสม เป็นปัจจัยหนึ่งที่ไม่ส่งผลกระทบต่อตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี เพราะเกรดเฉลี่ยจะดีหรือไม่ ก็สามารถศึกษาต่อที่อื่นได้เช่นเดียวกัน จึงไม่เป็นปัจจัยหนึ่งที่มีผลกระทบต่อตัดสินใจศึกษาต่อของนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี ผลการศึกษาสอดคล้องกับการศึกษาของอัมวา แก้วประสิทธิ์ (2550) ที่ศึกษาและเปรียบเทียบแรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของนักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชยานาทการศึกษาคือ ได้มีเหตุผลว่านักศึกษาต่างมุ่งหวังที่เข้ามาศึกษาต่อในสายวิชาชีพกันอยู่แล้ว

5.3 ข้อเสนอแนะ

5.3.1 รัฐบาลควรหันมาให้โอกาสนักศึกษาที่จบหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยใช้เวลาศึกษาต่อระดับอุดมศึกษาประมาณ 2 ปี ซึ่งในปัจจุบันกรณีการเทียบโอนนักศึกษาที่จบจากระดับอาชีวศึกษาเสียเวลาศึกษาต่อมากกว่า 2 ปี ถึงจะจบการศึกษา และจะต้องเสียค่าใช้จ่ายในการศึกษาเป็นจำนวนมากขึ้น ทำให้นักศึกษารุ่นใหม่ที่จะเข้าศึกษาต่อระดับอาชีวศึกษาลดน้อยไปเป็นอย่างมาก ทำให้มีผลกระทบต่อสถานศึกษา ซึ่งผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ให้เหตุผลว่ามีความประสงค์จะศึกษาต่อให้จบที่เดียว 4 ปี หรือสามารถเทียบโอนหน่วยกิตได้ทุกรายวิชา โดยการจัดทำการทดสอบความรู้คู่กับเกรดเฉลี่ยในรายวิชาของสถานศึกษาเดิมเพื่อลดปัญหาการลดจำนวน

ของผู้ที่ศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง โดยเฉพาะการจัดการศึกษา ทางด้านวิชาชีพกรรม

5.3.2 ผู้บริหารควรมีนโยบายจัดการศึกษาโดยมีการแบ่งแยกกลุ่มเรียนตามความสามารถและมี ระดับผลการเรียนที่ใกล้เคียงกันตามเกรดเฉลี่ยของนักเรียนอย่างเหมาะสม รวมถึงดำเนินการจัดการ เรียนการสอนที่จะทำให้ให้นักเรียนที่มีระดับผลการเรียนต่ำให้มีระดับผลการเรียนดีขึ้น พร้อมเพิ่ม ศักยภาพนักเรียนที่มีระดับผลการเรียนดีให้ดียิ่งขึ้นและหาวิธีการให้นักเรียนที่มีระดับผลการเรียน สูงมาเรียนที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพิ่มขึ้นอีกเป็นเป็นการสร้างประสิทธิภาพให้กับนักเรียน นักศึกษา รวมไปถึงการมีภาพลักษณ์ที่ดีต่อสายตาคู่ค้าทั่วไป ผู้ปกครอง และผู้ประกอบการ เพราะ การมีระดับผลการเรียนที่ดีบ่งบอกถึงความขยัน ความรับผิดชอบ ใฝ่รู้ใฝ่เรียนของนักเรียนและ นักศึกษา

5.3.3 ครูควรมีการพัฒนาในระดับความรู้ความสามารถของตนเองโดยผู้บริหารควรมีการส่งเสริม ให้ครูได้รับการพัฒนาในด้านต่างๆ ที่เป็นประโยชน์ต่อนักเรียน นักศึกษาชุมชนและสังคม ผู้บริหาร ควรมีการดำเนินการอย่างต่อเนื่องและให้การสนับสนุนต่อไปเพื่อเป็นการเผยแพร่ชื่อเสียงของ วิทยาลัยและสร้างความมั่นใจในการเรียนการสอนของครูที่จะนำพาพวกเขาไปสู่ความสำเร็จได้ รวมไปถึง การแต่งกายและความประพฤติของนักศึกษาวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีควรได้รับการ ปรับปรุงแก้ไขให้มีความเข้มงวดมากขึ้นเพราะอยู่ในระดับน้อย

5.3.4 ผู้บริหารควรมีการขอความร่วมมือกับสถานประกอบการมากยิ่งขึ้นเพื่อทำให้นักเรียน และนักศึกษาที่จบจากที่นี่ได้มีโอกาสเข้างาน หางานได้มากขึ้นอีกเช่น การรับโควตานักเรียนและ นักศึกษาที่จบจากวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเข้าทำงานในสถานประกอบการต่างๆ

5.3.5 ควรมีการประชาสัมพันธ์วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีให้กับนักเรียน นักศึกษา ผู้ปกครอง และบุคคลทั่วไปให้รับทราบมากกว่านี้

5.3.6 สร้างกิจกรรมปลูกฝังให้นักเรียนนักศึกษา รักสถาบัน มีความรักใคร่กลมเกลียวกันใน สถาบันทั้งรุ่นพี่ รุ่นน้อง ศิษย์เก่า นำรุ่นพี่ศิษย์เก่าที่ประสบความสำเร็จมาถ่ายทอดประสบการณ์การ ทำงานเมื่อจบการศึกษาจากที่นี่ไปแล้ว เพื่อให้รุ่นน้องได้มีแรงบันดาลใจในการประกอบอาชีพที่เขา สนใจ และทำอย่างไรให้เป็นที่ต้องการของสถานประกอบการ เนื่องจากการศึกษาพบว่า ความชอบ

ความถนัดและความสนใจ และอิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ โดยเฉพาะเพื่อน มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

5.3.7 ผู้บริหารควรมีนโยบายปรับปรุงสถานศึกษาให้น่าอยู่มากขึ้น โดยเฉพาะการปรับปรุงอาคาร ห้องเรียน ห้องปฏิบัติการ ห้องชมรม ห้องน้ำ ห้องสมุด สาธารณูปโภคต่างๆ อุปกรณ์การเรียนที่เอื้ออำนวยความสะดวกต่อการเรียนการสอน เช่น คอมพิวเตอร์ พิมพ์ดีด โต๊ะเรียน ฯลฯ ให้ถูกสุขลักษณะและมีจำนวนที่เพียงพอต่อการเรียนการสอนสำหรับนักเรียน นักศึกษา

5.4 ข้อเสนอแนะในการศึกษาครั้งต่อไป

5.4.1 ขอบเขตของการศึกษา ในการศึกษาครั้งนี้ผู้ศึกษาได้กำหนดขอบเขตการศึกษาเฉพาะนักเรียนวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเท่านั้น และกลุ่มประชากรดังกล่าวมีเพียงแค่สถานศึกษาเดียวเท่านั้น ซึ่งเป็นประชากรส่วนหนึ่งของสถานศึกษารัฐบาลเดียวในกรุงเทพมหานคร สำหรับการศึกษารoundต่อไปน่าจะทำการศึกษาโดยเพิ่มกลุ่มตัวอย่างจากสถานศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการอาชีวศึกษาทั้งกรุงเทพมหานครหรือภูมิภาคทั้งภาครัฐและเอกชน เพื่อนำผลการศึกษามาใช้ในระดับจังหวัดหรือประเทศต่อไป

5.4.2 ควรศึกษาวิจัยถึงตัวแปรอื่นๆ อาจจะนำเปรียบเทียบพฤติกรรมการศึกษาของนักเรียนที่กำลังจบการศึกษาหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพภาครัฐกับเอกชนหรืออนุปริญญา(ปวส.)กับระดับปริญญาตรี เพื่อให้เห็นถึงความแตกต่างและสอดคล้องกันได้อย่างชัดเจนมากยิ่งขึ้น

DPUC

บรรณานุกรม

บรรณานุกรม

หนังสือ

- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ. (2555). รายงานการวิจัย แนวทางการส่งเสริมการเพิ่มสัดส่วนผู้เรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลายสายอาชีพตามเป้าหมายในแผนการศึกษาแห่งชาติฉบับปรับปรุง(พ.ศ 2552-2559)(พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ : บริษัทพริกหวานกราฟฟิค จำกัด
- ปรีดา นาคานาวทิม. (2553). เศรษฐศาสตร์จุลภาค1 (พิมพ์ครั้งที่ 7) กรุงเทพฯ: หจก. ป.สัมพันธพาณิชย์
- กัลยา วาณิชย์บัญชา. (2553). สถิติสำหรับงานวิจัย (พิมพ์ครั้งที่ 5) กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด
- เยาวลักษณ์ ราชแพทยาคมและคณะสถาบันวิจัยนโยบายและแผนอุดมศึกษามหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์. (2554, กุมภาพันธ์). เส้นทางสู่อาชีพ : ก้าวต่อไปของผู้เรียนอาชีวศึกษา.
- ชานินทร์ ศิลป์จารุ. (2549). การวิจัยและวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วย SPSS. กรุงเทพฯ: บิสซิเนสอาร์แอนด์ดี
- สุพัตรา ราชรักษ์. (2545). เอกสารประกอบการสอนวิชา เศรษฐศาสตร์วิเคราะห์. กรุงเทพฯ: ภาควิชา เศรษฐศาสตร์ คณะบริหารธุรกิจ สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล.
- มาณี ไชยธีรานุวัตศิริ. (2529). การทดสอบสมมติฐานทางสถิติ (พิมพ์ครั้งที่ 1). กรุงเทพฯ: บริษัท เอเชียเพลส จำกัด

วิทยานิพนธ์

- ละเอียด ศรีหาเหง่า. (2549). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจของนักศึกษาในการเลือกศึกษาต่อในโรงเรียนระดับอาชีวศึกษาของเอกชน ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ค้นคว้าอิสระปริญญาโทมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.

- เบญจมาศ เหมือนสุทธีวงศ์. (2547). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาในสาขาวิชา
คอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักศึกษาระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของโรงเรียนระดับ
อาชีวศึกษาเอกชนในเขตอำเภอเมือง จังหวัดเชียงใหม่ (ค้นคว้าอิสระปริญญา
มหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- อัมพวา แก้วจงประสิทธิ์. (2551). แรงจูงใจในการศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงของ
นักศึกษาวิทยาลัยเทคนิคชัยนาท (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). กรุงเทพฯ:
มหาวิทยาลัยรามคำแหง.
- นายปรีวิชญ์ ไชยประเสริฐ. (2549). ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพของนักเรียนในสถานศึกษาสังกัดอาชีวศึกษาจังหวัดเชียงราย
(ค้นคว้าอิสระปริญญามหาบัณฑิต). เชียงราย: มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงราย
- สรวิศ เดชวัฒนานนท์. (2545). ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในโรงเรียน
อาชีวศึกษาเอกชนประเภทพาณิชยกรรม ในจังหวัดสกลนคร (วิทยานิพนธ์ปริญญา
มหาบัณฑิต) มหาสารคาม: วิทยาลัยมหาสารคาม
- ชัยวัฒน์ สราญเลิศ. (2544). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจศึกษาต่อในระดับปริญญาตรีสาขา
วิทยาการคอมพิวเตอร์ของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง(ปวส.) ชั้นปีที่ 2
หลักสูตรกรมอาชีวศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- เบญจพร บุนนาค. (2543). ปัจจัยที่มีความสัมพันธ์ต่อการเข้าศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) สาขาคอมพิวเตอร์ธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ(ปวช.)
โรงเรียนอาชีวศึกษาเอกชน ในเขตกรุงเทพมหานคร (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต).
กรุงเทพฯ: มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีพระจอมเกล้าธนบุรี
- กำธร ธรรมพิทักษ์. (2541). ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการศึกษาต่อในระดับอาชีวศึกษาใน
จังหวัด พะเยา (วิทยานิพนธ์ปริญญามหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่

วารสาร

- อารมณั์ เพชรชื่น. (2546-2547, พฤศจิกายน-มีนาคม). ปัจจัยที่สัมพันธ์กับการตัดสินใจเลือกศึกษา
ต่อของนักเรียนอาชีวศึกษาเอกชน, 15(2). คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยบูรพา จังหวัด
ชลบุรี. หน้า 65.

งานประชาสัมพันธ์วิทยาลัยพัฒนชนบุรี. (2553, ตุลาคม). *มองคุณภาพมาตรฐานการศึกษา*
ว.พ.ช.. ชนบุรีสัมพันธ์. 12(40). หน้า 6.

กัญมณู เดือนเหมือน (2549). *ปัจจัยจูงใจในการเลือกเข้าศึกษาของนักศึกษาในมหาวิทยาลัยศรี*
ปทุม". ศรีปทุมปริทัศน์. หน้า 5.

สารสนเทศจากสื่ออิเล็กทรอนิกส์

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา (สอศ.). (2556 , 11 มีนาคม). *สถานศึกษาในสังกัด*.
 สืบค้นเมื่อวันที่ 19 เมษายน 2556, จาก

<http://www.vec.go.th/เกี่ยวกับสอศ/สถานศึกษาในสังกัด.aspx>

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2555). สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555, จาก
<http://www.opec.go.th/>

สำนักงานคณะกรรมการการอาชีวศึกษา(สอศ.). *นโยบาย เป้าหมาย ยุทธศาสตร์การผลิตและพัฒนา*
กำลังคนอาชีวศึกษา พ.ศ.2555-2569. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555, จาก
www.vec.go.th/Portals/0/Doc/เอกสารดาวน์โหลด/นโยบาย.pdf

ขวัญจิต ธรรมศิริรักษ์. (2553). *การวิจัยทางการอาชีวศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555, จาก
http://www.km.mvc.ac.th/files/1103221212581484_11032411111233.pdf

เทพศักดิ์ บุญรัตน์. (2553). *Yamane*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก

<http://www.drmanage.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=538633500>

นงคิณี โมลิกะ. (2553, 13 ธันวาคม). *การรับนักเรียนระดับ ปวช. คำแถลงการณ์นายชินวรณ์*
บุญเกียรติ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงศึกษาธิการ. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก
[http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539158051](http://www.chinnaworn.com/index.php?lay=show&ac=article&Id=539158051&Ntype=1)
 &Ntype=1

สำนักงานนโยบายและแผนการอาชีวศึกษา. (2553, 30 มิถุนายน). สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2554,
 จาก [http://bpp2.vec.go.th/index.php?option=com_content&view=section&layout](http://bpp2.vec.go.th/index.php?option=com_content&view=section&layout=blog&id=3&Itemid=8)
 =blog&id=3&Itemid=8

อารี วิบูลย์พงศ์. (2552 , 24 พฤษภาคม). *แบบจำลองตัวแปรตามที่มีข้อจำกัด. เศรษฐมิติประยุกต์*
สำหรับการตลาดเกษตร. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก

http://web.agri.cmu.ac.th/aec/AEC_Home/web_econometric/pdf/08.pdf

ราชกิจจานุเบกษา. (2551, 5 มีนาคม). เล่ม 125 ตอนที่ 43 ก. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก

http://www.vec.go.th/Portals/0/Doc/Low/vec_law_2.pdf

กระทรวงศึกษาธิการ. *หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง พุทธศักราช 2546 ประเภทวิชาบริหารธุรกิจ*. สืบค้นเมื่อวันที่ 15 ตุลาคม 2554, จาก

<http://techno.rtu.ac.th/Acc/structureacc.pdf>

กลุ่มนโยบายเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันของประเทศ สำนักนโยบายและแผนการศึกษา สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2548, 1 สิงหาคม). *รายงานการวิจัยเส้นทางศึกษาด้านอาชีวศึกษาและเทคโนโลยี*. สืบค้นเมื่อวันที่ 1 ตุลาคม 2553, จาก

<http://www.v-cop.net/file/route.pdf>

กลุ่มพัฒนาระบบสารสนเทศ ศูนย์เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ. *รายงานสารสนเทศทางการศึกษา*. สืบค้นเมื่อวันที่ 18 ธันวาคม 2555, จาก

http://www.moe.go.th/data_stat/

กรม
การ
การ

ภาคผนวก

แบบสอบถาม

เรื่อง ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง
(ปวส.) ของนักเรียน วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

คำชี้แจง

การศึกษาวิจัยครั้งนี้ มีวัตถุประสงค์เพื่อทราบถึงปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยแบบสอบถามแบ่งเป็น 2 ตอน คือ

ตอนที่ 1 ลักษณะทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความพึงพอใจการเลือกศึกษาต่อระดับหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยที่ศึกษา

ดังนั้น จึงใคร่ขอความกรุณาโปรดตอบแบบสอบถามตามความรู้ ความเข้าใจและความคิดเห็น ให้ตรงตามสภาพความเป็นจริงมากที่สุดเพื่อประโยชน์ในการศึกษาวิจัยข้อมูลที่ท่านตอบจะถือเป็นความลับ ผู้ทำการศึกษาวิจัยใคร่ขอขอบคุณในความร่วมของท่านเป็นอย่างสูงมา ณ โอกาสนี้ด้วย

ตอนที่ 1 ลักษณะข้อมูลทั่วไปของนักเรียน

คำชี้แจง โปรดทำเครื่องหมาย ✓ ลงใน ○ ตามความเป็นจริง

1. เพศ

ชาย

หญิง

2. แผนกวิชาสาขา

สาขาบัญชี

สาขาการขาย

สาขาคอมพิวเตอร์

สาขาเลขานุการ

สาขาธุรกิจค้าปลีกทวิภาคี

สาขาการท่องเที่ยว

3. เกรดเฉลี่ยสะสม (GPA).....

4. ผู้ปกครองของนักเรียนประกอบอาชีพ (พ่อ / แม่ / ผู้ปกครอง)

รับราชการ/พนักงานรัฐวิสาหกิจ

พนักงาน/ลูกจ้างเอกชน

ประกอบธุรกิจส่วนตัว

เกษตร

รับจ้าง

อื่นๆโปรดระบุ.....

5. ระดับการศึกษาของผู้ปกครอง

ไม่ได้เรียน

ต่ำกว่าประถมศึกษา

ประถมศึกษา (ป.6)

มัธยมศึกษาตอนต้น(ม.3)หรือเทียบเท่า

มัธยมศึกษาตอนปลาย (ม.6) หรือเทียบเท่า

อนุปริญญา ปวส.หรือเทียบเท่า

ปริญญาตรี หรือเทียบเท่า

สูงกว่าปริญญาตรี

6. รายได้รวมของครอบครัวเฉลี่ยต่อปี..... บาท

7. จำนวนสมาชิกในครอบครัว..... คน

8. จำนวนพี่น้องที่กำลังศึกษาอยู่..... คน

9. สถานภาพของบิดามารดา

อยู่ด้วยกัน

แยกกันอยู่

หย่าร้าง

ถึงแก่กรรม

10. ท่านมีภูมิลำเนาอยู่ที่ใด

- ต่างจังหวัด กรุงเทพมหานครและเขตปริมณฑล

11. ระหว่างศึกษาท่านทำงานหรือมีรายได้พิเศษหรือไม่

- มี ไม่มี

12. ท่านเดินทางมาโดย

- รถรับจ้างที่รับส่ง- นักเรียนประจำ พาหนะส่วนตัว
 รถสองแถว /มอเตอร์ไซค์รับจ้าง รถประจำทาง / รถตู้
 เดิน อื่นๆ.....

13. เมื่อจบการศึกษาในระดับปวช. 3 แล้ว นักเรียนต้องการศึกษาต่อที่ใด

- ศึกษาต่อปวส.วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี
 อื่นๆ โปรดระบุ.....
 เพราะเหตุใด

ตอนที่ 2 แบบสำรวจความพึงพอใจการเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูง (ปวส.) ที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี โดยการวัดระดับความสำคัญของปัจจัยที่ศึกษา

ให้ท่านเลือกว่าปัจจัยต่อไปนี้มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตร
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง (ปวส.) ของนักเรียนที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมากน้อยเพียงใด โดย
ระดับที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่าน มีความหมายดังนี้

1	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจ	น้อยที่สุด
2	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจ	น้อย
3	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจ	ปานกลาง
4	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจ	มาก
5	หมายถึง	มีผลต่อการตัดสินใจ	มากที่สุด

คำชี้แจง โปรดเลือกตัวเลข ที่มีผลต่อการตัดสินใจของท่าน ตามความเป็นจริง

ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมากน้อยเพียงใด	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ					
หลักสูตร					
1. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะเป็นสถานศึกษาที่มีชื่อเสียงเป็นที่ รู้จักมาอย่างยาวนานและเป็นของรัฐบาล					
2. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะมีการจัดการเรียนการสอนที่ดี มี มาตรฐาน					
3. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะครูมีความรู้เชี่ยวชาญโดยตรง และให้ความรักความเอาใจใส่ต่อลูกศิษย์					
4. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะมีกฎระเบียบข้อบังคับการ และแต่งกายที่เข้มงวด					

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมากน้อยเพียงใด	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยทางด้านความพึงพอใจ					
หลักสูตร					
5. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะมีห้องเรียนและอุปกรณ์การ เรียนการสอนที่เพียงพอ					
6. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะไม่ต้องมีการสอบคัดเลือก					
ความชอบความถนัดและความสนใจ					
7. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะตัวนักเรียนอยากเรียน เป็น ความชอบและความถนัดส่วนตัว					
8. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะผิดหวังการสอบจากที่อื่น					
อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ					
9. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะบิดา มารดาหรือผู้ปกครอง ต้องการให้ศึกษา					
10. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะได้รับคำแนะนำจากครู					
11. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะได้รับคำแนะนำและชักชวน จากรุ่นพี่หรือรุ่นพี่ศิษย์เก่า					
12. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะได้รับการชักชวนจากเพื่อน					
13. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะมีพี่หรือญาติศึกษาอยู่					

ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเลือกศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตร วิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีมากน้อยเพียงใด	มีผลต่อการตัดสินใจในระดับ				
	5	4	3	2	1
ปัจจัยทางด้านความพอใจ อิทธิพลชักจูงจากบุคคลอื่นๆ 14. นักเรียนตัดสินใจเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพ ชั้นสูงวิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะได้รับข่าวสารประชาสัมพันธ์ ทางสื่อต่างๆ เช่น วิทยุ โทรทัศน์ ป้ายโฆษณา เว็บไซต์ต่างๆ ฯลฯ					
ความก้าวหน้าในการประกอบอาชีพหลังจบการศึกษา 15. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะคาดหวังจะมีความก้าวหน้าในการ ประกอบอาชีพหลังจบการศึกษาที่นี้เช่น เป็นที่ยอมรับของ ผู้ประกอบการหางานทำง่ายกว่าศึกษาที่อื่น ฯลฯ					
ปัจจัยทางด้านต้นทุน 16. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะสะดวกในการเดินทาง					
17. นักเรียนเลือกศึกษาต่อระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีเพราะเสียค่าเล่าเรียนถูกกว่าที่อื่น					

ข้อเสนอแนะเพิ่มเติมที่มีต่อวิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

.....

.....

.....

.....

.....

ขอขอบคุณที่ให้ความร่วมมือเป็นอย่างสูง

ข้อมูลจากโปรแกรม SPSS เพื่อทดสอบปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจศึกษาต่อในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงที่วิทยาลัยพณิชยการธนบุรีของแบบจำลองโลจิสต์ โดยวิธี Stepwise

GET

```
FILE='E:\งานspssที่คองไว้\total1.sav'.
DATASET NAME DataSet1 WINDOW=FRONT.
LOGISTIC REGRESSION VARIABLES type10
/METHOD=ENTER Satisfy Cost GPA
/CRITERIA=PIN(.05) POUT(.10) ITERATE(20) CUT(.5).
```

Logistic Regression

[DataSet1] E:\งานspssที่คองไว้\total1.sav

Case Processing Summary

Unweighted Cases ^a		N	Percent
Selected Cases	Included in Analysis	400	100.0
	Missing Cases	0	.0
	Total	400	100.0
Unselected Cases		0	.0
Total		400	100.0

a. If weight is in effect, see classification table for the total number of cases.

Dependent Variable Encoding

Original Value	Internal Value
ไม่ต่อที่พร	0
ต่อที่พร	1

Block 0: Beginning Block

Classification Table^{a,b}

Observed		Predicted		
		type10		Percentage Correct
		ไม่ต่อที่พร	ต่อที่พร	
Step 0	type10 ไม่ต่อที่พร	0	171	.0
	ต่อที่พร	0	229	100.0
Overall Percentage				57.3

a. Constant is included in the model.

b. The cut value is .500

Variables in the Equation

	B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 0 Constant	.292	.101	8.350	1	.004	1.339

Variables not in the Equation

			Score	df	Sig.
Step 0	Variables	Satisfy	11.018	1	.001
		Cost	12.783	1	.000
		GPA	.152	1	.696
	Overall Statistics		21.483	3	.000

Block 1: Method = Enter

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	21.989	3	.000
	Block	21.989	3	.000
	Model	21.989	3	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	524.089 ^a	.053	.072

- a. Estimation terminated at iteration number 4 because parameter estimates changed by less than .001.

Classification Table^a

Observed		Predicted		
		type10		Percentage Correct
		ไม่พอใจ	พอใจ	
Step 1	type10	ไม่พอใจ	พอใจ	
		ไม่พอใจ	พอใจ	
	Overall Percentage			

- a. The cut value is .500

Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	Satisfy	1.483	.514	8.326	1	.004	4.405
	Cost	.878	.274	10.268	1	.001	2.405
	GPA	.148	.211	.493	1	.482	1.160
	Constant	-9.698	2.375	16.671	1	.000	.000

- a. Variable(s) entered on step 1: Satisfy, Cost, GPA.

Variables not in the Equation

		Score	df	Sig.
Step 0	Variables			
	Satisfy	11.018	1	.001
	Cost	12.783	1	.000
	Overall Statistics	20.991	2	.000

Block 1: Method = Enter

Omnibus Tests of Model Coefficients

		Chi-square	df	Sig.
Step 1	Step	21.495	2	.000
	Block	21.495	2	.000
	Model	21.495	2	.000

Model Summary

Step	-2 Log likelihood	Cox & Snell R Square	Nagelkerke R Square
1	524.583 ^a	.052	.070

- a. Estimation terminated at iteration number 4 because parameter estimates changed by less than .001.

Classification Table^a

Observed		Predicted		Percentage Correct
		type10		
		ไม่ต่อพัชร์	ต่อพัชร์	
Step 1	type10	58	113	33.9
	ไม่ต่อพัชร์			
	ต่อพัชร์	36	193	84.3
Overall Percentage				62.8

- a. The cut value is .500

Variables in the Equation

		B	S.E.	Wald	df	Sig.	Exp(B)
Step 1 ^a	Satisfy	1.477	.514	8.269	1	.004	4.381
	Cost	.864	.273	10.023	1	.002	2.373
	Constant	-9.154	2.240	16.699	1	.000	.000

- a. Variable(s) entered on step 1: Satisfy, Cost.

ประวัติผู้เขียน

ชื่อ-นามสกุล

เมธาวี สุขปาน

ประวัติการศึกษา

ปริญญาเศรษฐศาสตร์บัณฑิต (ศบ.)

มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ ปีการศึกษา 2552

ตำแหน่งและสถานที่ทำงานปัจจุบัน

ครูพิเศษ วิทยาลัยพณิชยการธนบุรี

ประสบการณ์ ผลงานทางวิชาการ

ครูแกนนำตัว V-net วิชาการเงินส่วนบุคคล

ครูดีเด่นทางด้านการสอน ปี 2554

ครูดีเด่นทางด้านกิจกรรมพัฒนาผู้เรียน ปี 2555

DPU